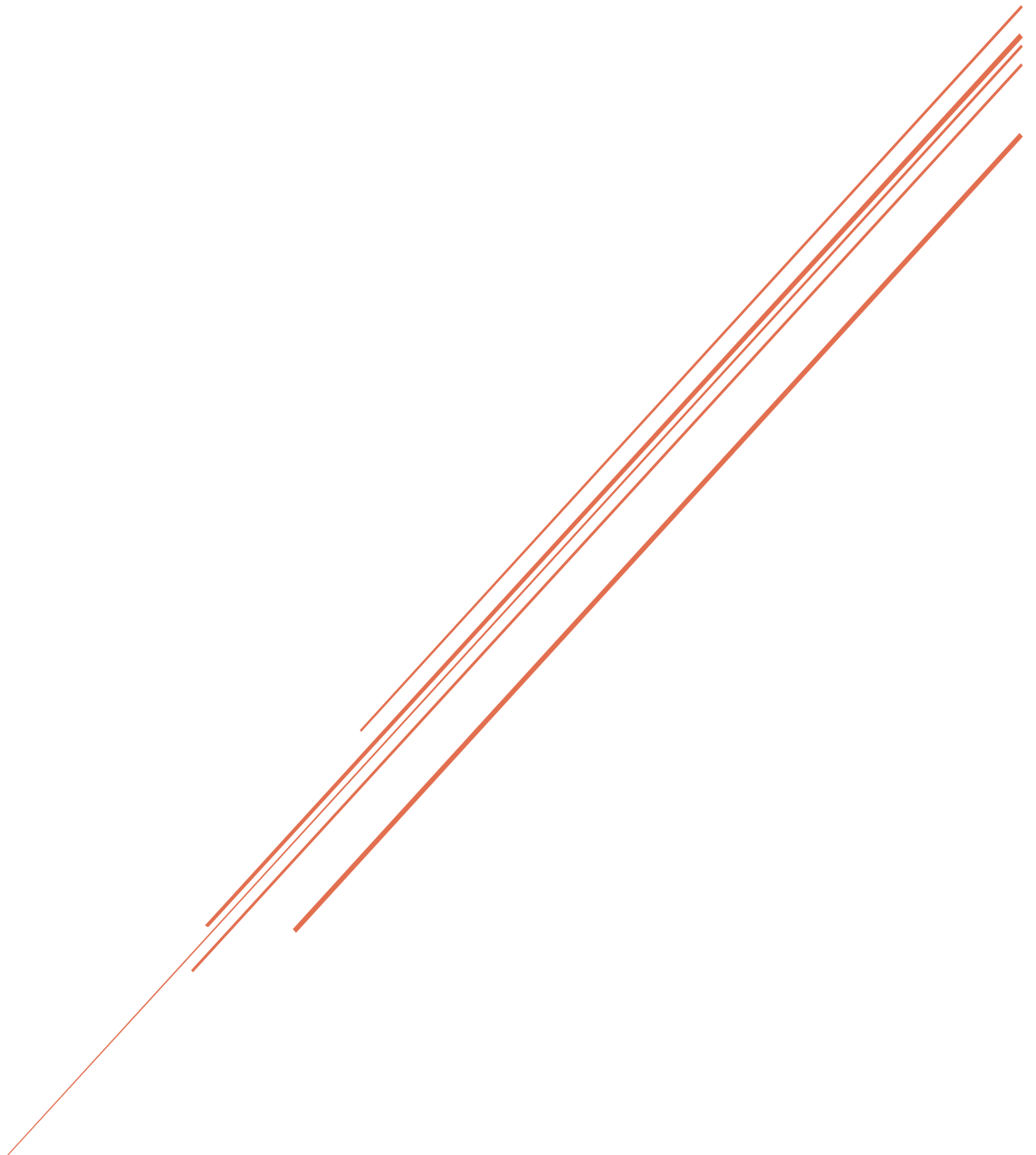

Utviklingen i uføretrygd 2025

Statistikknotat

Notatet er skrevet av Jostein.Ellingsen@Nav.no, 12.2.2026

Sammendrag

Per desember 2025 var det registrert 374 900 mottakere av uføretrygd¹. Det var en økning på 1 900 personer i løpet av 2025.

Ved utgangen av 2025 var antallet mottakere av uføretrygd som andel av befolkningen mellom 18 og 67 år² på 10,5 prosent. Uføreandelen var uendret det siste året og andelen har holdt seg på et nokså stabilt nivå siden juni 2020.

I løpet av 2025 var det en økning i andelen uføretrygdde for aldersgruppene mellom 30 og 44 år, mens det var nedgang for 25-29-åringene og for de over 45 år. For de aldersgruppene 18-24 år var andelen uendret. At andelen går ned for de eldste aldersgruppene bidrar til å holde uføreandelen stabil over tid.

I løpet av 2025 kom det om lag 26 100 nye uføretrygdde, mens om lag 24 200 sluttet å motta uføretrygd. De fleste nye uføretrygdde har en fortid som mottaker av arbeidsavklaringspenger. Andelen som kom fra AAP i løpet av 2025 var på 75,9 prosent, en nedgang på 3,3 prosentpoeng fra året før. Av de som gikk ut av uføreordningen i løpet av årets 9 første måneder, gikk de aller fleste over til å motta alderspensjon (75 %). Om lag 16 prosent døde. Disse andelene er nokså stabile over tid.

85,6 prosent av alle uføretrygdde mottok 100 prosent uføretrygd og det er flere menn enn kvinner som mottar full ytelse. 89,7 prosent av mennene mottok full uføretrygd, mens den samme andelen for kvinner var på 82,7 prosent ved utgangen av 2025. Over tid har det blitt flere uføretrygdde med 100 prosent uføretrygd. Trenden gjelder både for kvinner og menn.

Det er geografiske forskjeller i andelen med uføretrygd i Norge. Ved utgangen av 2025 var det flest uføretrygdde i prosent av befolkningen i fylkene Innlandet (14,4 %), Agder (14,3 %) og Telemark (14,3 %), mens det var færrest i Oslo (6,3 %).

Nav har utarbeidet en ny prognose over forventet utvikling i antallet personer med uføretrygd i 2026 og 2027. Nav forventer 380 100 mottakere i desember 2026 (10,6 prosent av befolkningen) og 386 000 mottakere ved utgangen av 2027 (10,7 prosent av befolkningen).

¹ «Uføretrygd skal sikre inntekt til personer som har fått inntektsevnen varig nedsatt med minst halvparten på grunn av varig sykdom, skade eller lyte. Uføretrygden tilsvarer 66 prosent av tidligere inntekt, dvs. gjennomsnittlig inntekt i de tre beste av de fem siste kalenderårene forut for uføretidspunktet» (Prop. 1S 2019-2020:198).

² I den offisielle statistikken over personer med uføretrygd og som andel av befolkningen, teller vi personer med løpende utbetaling av uføretrygd i alderen 18-67 år, der vi teller 11/12 av 18-åringene og 1/12 av 67-åringene. Dette skyldes at en person ikke kan bli uføretrygdet før måneden etter fylte 18 år, og blir alderspensjonist senest måneden etter fylte 67 år. Nedre aldersgrense for uføretrygd ble hevet fra 16 til 18 år fra 1. januar 1998.

Innhold

Sammendrag	1
Utviklingen i 2025	3
Fra hvilke ordninger kom de uføretrygdde fra?	3
Tilgangsstatus i løpet av 2025	5
Avgangsårsaker – hva skjer etter avgang fra uføretrygd?	5
Flere uføretrygdde kvinner enn menn	7
Stabil uføreandelen blant 18-29-åringene	8
Diagnosefordelingen til unge uføretrygdde	10
Fylkesvise forskjeller	11
Økning i antall uføretrygdde over tid	13
Flere yngre og færre eldre uføremottakere over tid	14
Utviklingen i andelen med full og gradert uføretrygd	15
Andelen uføretrygdde registrert med et arbeidsforhold	17
Andelen i jobb og forskjeller mellom full og gradert ytelse	18
Kjønns- og aldersforskjeller i arbeidsdeltakelsen	19
Fylkesforskjeller i arbeidsdeltakelsen	20
Andelen uføretrygdde bosatt i utlandet	21
Utviklingen i antall personer med uføretrygd i 2026 og 2027	22
Vedlegg 1: Tabeller og figurer	23
Endringer i trygdeordningene påvirker utviklingen	25
Spesielle forhold ved antall uføretrygdde registrert med et arbeidsforhold	27
Vedlegg 2: Metode og data	29
Aldersstandardisering	29
Datagrunnlag uføretrygd – spesielle forhold ved tilgang og avgang	29
Aa-registeret og datakvalitet	29
Datagrunnlag overgangsstatistikk	30
Overgangsdefinisjonen – tilgang	30
Overgangsdefinisjonen – avgang	30
Arbeidsavklaringspenger	30
Referanser	31

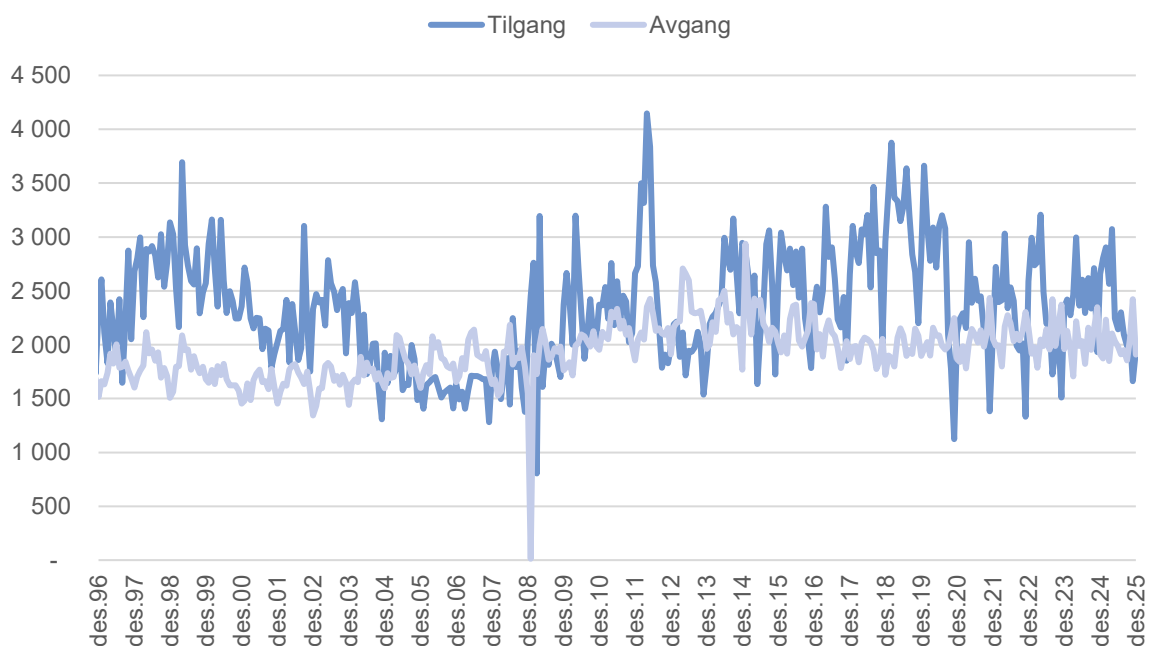
Utviklingen i 2025

Ved utgangen av 2025 var det 374 900 personer som mottok uføretrygd. Det siste året har antall uføretrygdde økt med 1 900 mottakere.

Figur 1 viser den månedlige utviklingen i hvor mange som har startet og hvor mange som har sluttet å motta uføretrygd siden desember 1996. Vi ser at den månedlige tilgangen og avgangen varierer mye over tid.

I løpet av 2025 observerer vi at tilgangen var høyere enn avgangen og at det var en netto tilgang på om lag 1 900 uføretrygdde.

Figur 1. Tilgang og avgang* av personer (18-67 år) med uføretrygd. Måned. 1996 – 2025. Antall

* På grunn av omlegging til nytt saksbehandlingssystem og datavarehus, er tilgang/avgang rundt årsskiftet 2008-2009 mangelfull. For tilgangen bør man være klar over at det var få nye uføre i mars 2008 og svært høy tilgang i januar 2009 på grunn av denne omleggingen.

Kilde: Nav

Fra hvilke ordninger kom de uføretrygdde fra?

Utviklingen i uføretrygd henger sammen med utviklingen i bruk av andre helserelaterte ytelser, spesielt arbeidsavklaringspenger (AAP), men også utviklingen i sykepenges og personers uten særlig tilknytning til arbeidslivet (ukjent-kategorien). Hovedmålet med AAP er å avklare muligheten for at personer kan beholde eller komme i arbeid. Hvis arbeidsevnen er varig nedsatt, kan uføretrygd innvilges. Figur 2 viser den kvartalsvise utviklingen i antall nye uføretrygdde etter tidligere ytelsesstatus.

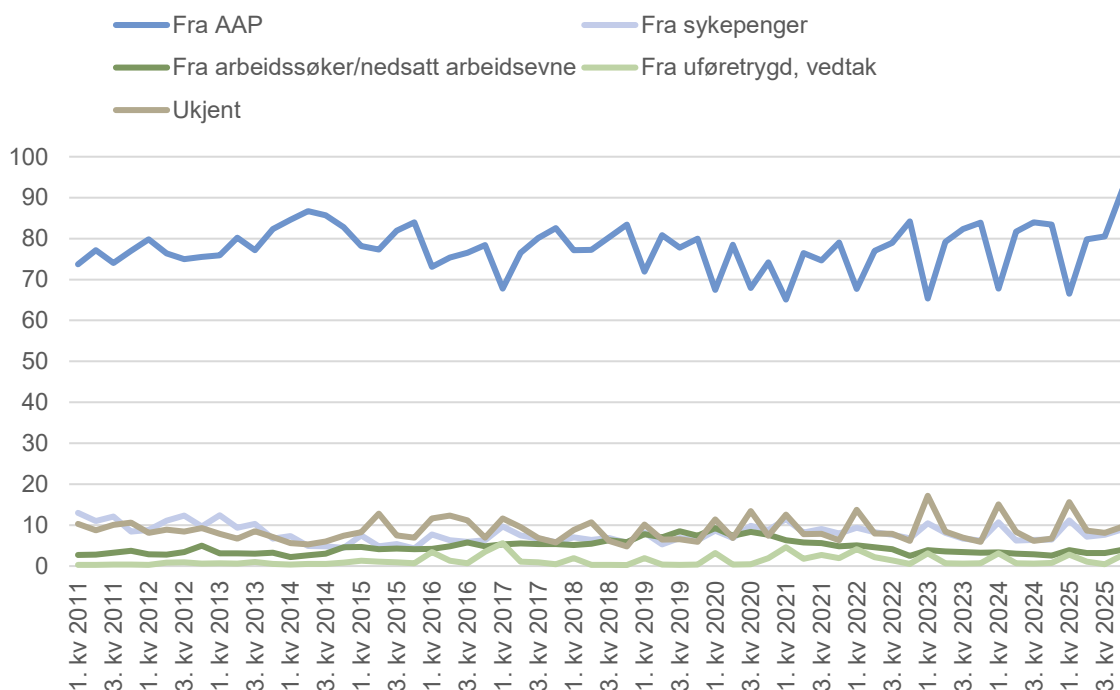
Den kvartalsvise tilgangen styres i stor grad av hvor mange nye uføremottakere som kommer fra AAP og vi ser at det er variasjoner fra kvartal til kvartal (Se også Figur 22). Variasjonen i AAP-andelen skyldes hovedsakelig regelverksendringer og

saksbehandlingen av AAP-saker, som får stor betydning for tilgangen til uføretrygd. Som følge av koronapandemien var overgangen fra AAP til uføretrygd noe lavere i 2020 og 2021 sammenlignet med tidligere og seinere år. Dette skyldes bla. at personer som nærmet seg slutten av AAP-perioden fikk forlenget den på grunn av midlertidige endringer i AAP-regelverket under koronakrisen (Grønlien 2022).

Fra 2022 har det vært regelendringer som tillater personer å motta AAP i flere perioder uten avbrudd i karenperioden. Dette vil også sannsynligvis kunne føre til en forsinket overgang til uføretrygd, men også en reduksjon på sikt.

Andelen nye uføretrygdde som kom fra AAP i løpet av 2025 var på 75,9 prosent. Andelen var 3,3 prosentpoeng lavere enn sammenlignet med året før.

Figur 2. Status forut for uføretrygd, blant nye mottakere av uføretrygd (18-67 år). Per kvartal. 2011 – 2025. Prosent*

* OBS! Foreløpige tall for tilgangstatus 2025

Kilde: Nav

Tilgangsstatus i løpet av 2025

Tabell 1 gir en oversikt over nye mottakerne av uføretrygd og hvilken status de hadde i Navs registre to måneder forut for innvilgelsen av uføretrygd. I løpet av 2025 hadde 75,9 prosent av de nye uføretrygdde en periode som AAP-mottaker før de fikk innvilget uføretrygd. Samme andel i 2024 var på 79,1 prosent.

Tabell 1. Nye uføretrygdde (18-67 år) og registerstatus to måneder forut for uføretrygd. 1.- 4.-kvartal 2025. Prosent*

	N=	I alt	18-24	25-29	30-39	40-49	50-59	60-64	65-66
Sykepenger	2 238	8,6	0,4	2,7	4,2	6,1	10,2	15,6	16,8
AAP	19 852	75,9	47,5	88,1	82,0	80,4	78,0	74,3	61,8
Arbeidssøker/ Nedsatt arbeidsevne	905	3,5	9,1	4,0	4,0	3,4	2,5	2,3	2,2
Uføretrygd, vedtak	453	1,7	0,1	1,2	1,9	2,3	1,9	1,4	2,3
Ukjent	2 722	10,4	42,9	4,0	7,9	7,8	7,3	6,3	16,9
I alt, antall	26 170	100,0	2 086	1 468	3 872	4 992	8 143	4 452	1 157
Prosent av totalen			7,4	5,6	14,6	19,4	31,9	16,7	4,4

* OBS! Foreløpige tall for tilgangsstatus 2025

Kilde: NAV

For de yngste (18-24 år) kan den lave andelen som kom fra AAP (47,5 %) skyldes overrepresentasjon av personer med alvorlige funksjonsnedsettelse og andre alvorlige sykdommer. Vi ser at det var mindre vanlig for yngre mottakere i alderen 18-29 år med overgang fra sykepenger (0,4 og 2,7 %). Dette skyldes trolig lav arbeidstilknytning blant de yngre, noe som gjør at de ikke har rett til sykepenger.

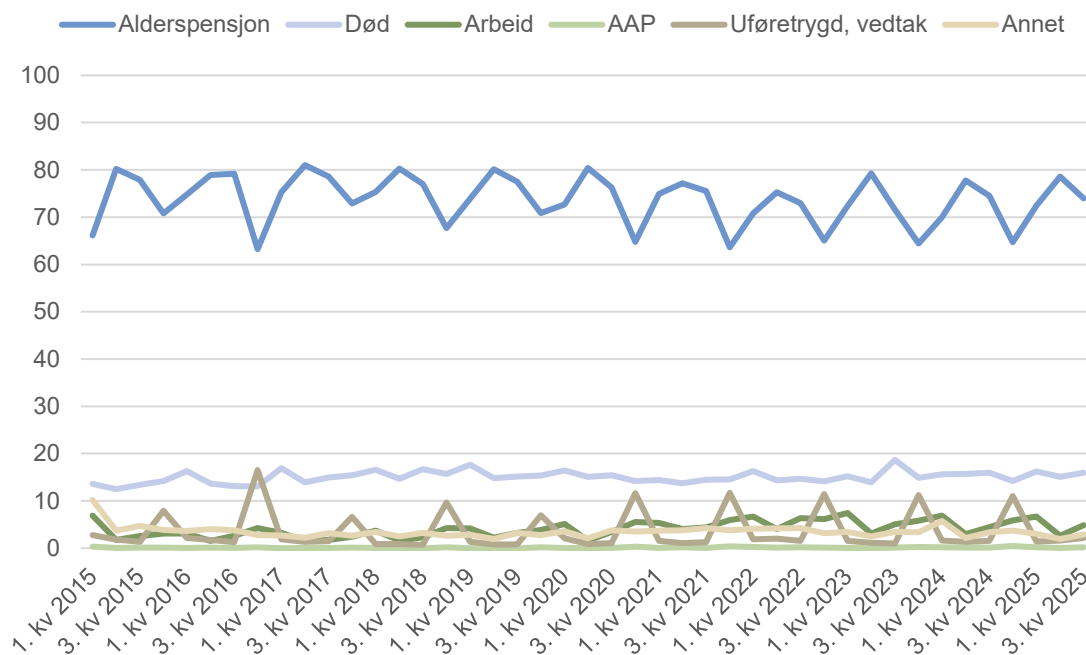
For mange av de yngste nye uføretrygdde er helseproblemene antagelig så alvorlige at arbeidsavklaring er lite aktuelt. Vi ser at 42,9 prosent kom fra statusen «ukjent» i løpet av 2025. Vi ser også at andelen med overgang fra AAP avtok etter fylte 29 år, men at andelen som kom rett fra sykepenger økte med alderen. Samlet kom 8,6 prosent av de nye uføretrygdde rett fra sykepenger. For de to eldste aldersgruppene vil det være flere som ikke blir vurdert som aktuelle for å gå inn i et arbeidsavklaringsløp, noe som ofte skyldes av alvorlighetsgraden av sykdommen (15,6 og 16,8 %). I den eldste aldersgruppen var det også mange nye uføre som kom fra «ukjent» (16,9 %).

I løpet av 2025 hadde 1,7 prosent av de nye uføretrygdde gått inn og ut av uføreordningen som følge av for høye inntekter på grunn av arbeidstilknytning. Det vil si at de ikke har mottatt en utbetaling av uføretrygd for en kortere periode.

Avgangsårsaker – hva skjer etter avgang fra uføretrygd?

De fleste som ikke lenger mottar uføretrygd har overgang til alderspensjon eller dør, og disse to faktorene er relativt stabile over tid. Alderssammensetningen blant de uføretrygdde påvirker også avgangsstatusen.

Figur 3. Avgang fra uføretrygd og status 2 måneder etter*. Per kvartal. 2015 – 2025. Prosent

* Vi antar at registreringer av opplysninger og presisjonen av statistikkopplysninger i AA-registeret, samt måletidspunktet på to måneder etter avgang, trolig ikke fanger opp alle uføretrygdde med et arbeidsforhold.

Kilde: Nav

Blant de som sluttet å motta uføretrygd i løpet av 3. kvartal 2025, gikk 74,0 prosent over til alderspensjon, 0,5 prosentpoeng lavere enn samme kvartal året før. Avgangen til alderspensjon henger blant annet sammen med størrelsen på alderskullene, men også dødeligheten. Overgangen til alderspensjon er normalt sett høyest i 2. kvartal, siden det ser ut til å være flest fødsler på våren og tidlig sommer (se ssb.no/befolkning). 16 prosent av de som avsluttet uføretrygd i 3. kvartal 2025 døde, samme andel som samme kvartal året før. Andelene til alderspensjon og død er relativt stabil over tid.

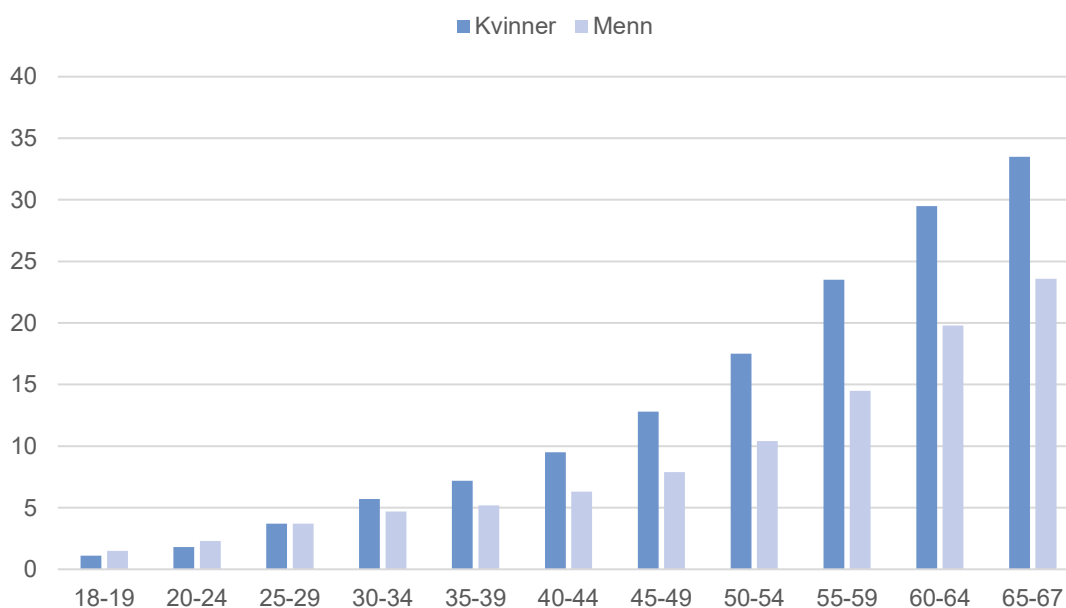
Det er også noen som har avgang fra uføretrygd som følge av for høye inntekter ved siden av uføretrygden. Disse personene havner i statusen «uføretrygd, vedtak». Siden uføretrygd beregnes som en «årsytelse» ser vi at det er flere som faller ut av «ytelsestillingen» mot slutten av året og gjør at avgangen fra uføretrygd ser ut til å være høyest da. I 3. kvartal 2025 var denne andelen på 2,2 prosent, 0,6 prosentpoeng høyere sammenlignet med samme kvartal i 2024.

Overgangen til jobb varierer også noe over tid. Avgangen til jobb var på 4,9 prosent i 3. kvartal 2025. En økning på 0,5 prosentpoeng fra samme kvartal året før.

Flere uføretrygdde kvinner enn menn

Figur 4 viser at det er flere kvinner enn menn som mottar uføretrygd, og som andel av befolkningen er det flere eldre enn yngre uføretrygdde (jf. Figur 20). Til sammenligning kjenner vi igjen dette bildet fra de andre helserelaterte ytelsene sykepengen og AAP, der vi også ser at det er flere kvinnelige enn mannlige mottakere, og flere eldre enn yngre mottakere (Kalstø og Kann 2018).

Figur 4. Uføretrygdde som andel av befolkningen etter kjønn og alder (18-67 år) per 31.12.2025. Prosent

Kilde: Nav

Per desember 2025 var andelen uføretrygdde kvinner i befolkningen 12,6 prosent (220 500 kvinner), mens tilsvarende andel for menn var 8,5 (154 400 menn). Over tid har uføreandelen økt mer for kvinner enn for menn (Figur 9). Som andel av befolkningen var det ved utgangen av 2025 flere uføretrygdde kvinner enn menn i alle aldersgrupper over 25 år.

Stabil uføreandelen blant 18-29-åringene

Vi definerer unge uføretrygdde som mottakere av uføretrygd i alderen 18 til 29 år. Utviklingen i 2025 viser en nedgang i antall mottakere på 160 personer, men samme andel i prosent av befolkningen.

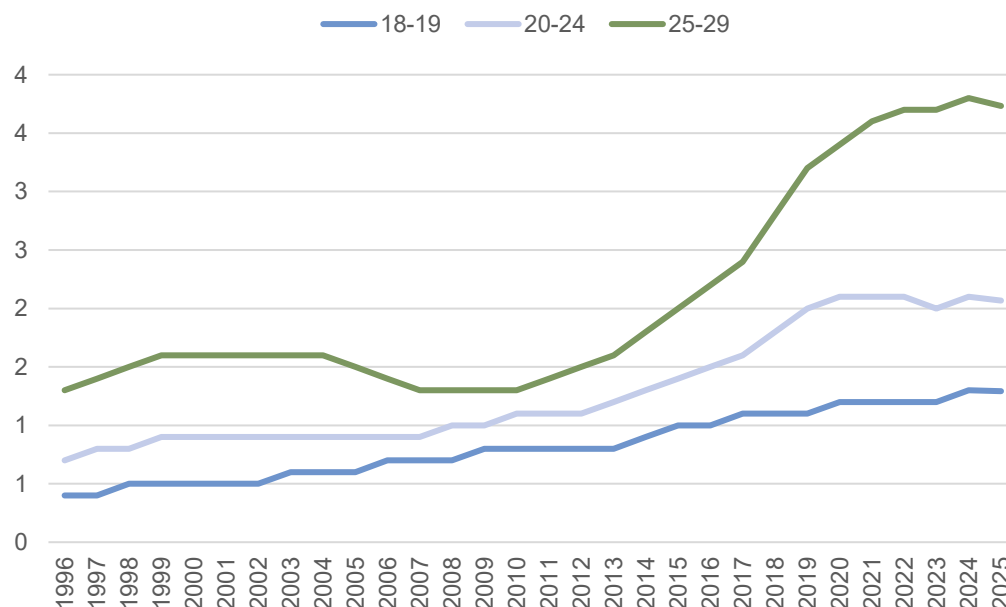
Tabell 2. Unge uføre som andel av befolkningen (18-29 år). Per 31.12.2016 – 31.12.2025. Prosent

	I alt	18-19 år	20-24 år	25-29 år	Antall
2016	1,7	1,0	1,5	2,2	14 340
2017	1,9	1,1	1,6	2,4	15 808
2018	2,1	1,1	1,8	2,8	18 033
2019	2,4	1,1	2,0	3,2	20 065
2020	2,5	1,2	2,1	3,4	20 859
2021	2,6	1,2	2,1	3,6	21 440
2022	2,6	1,2	2,1	3,7	21 817
2023	2,6	1,2	2,0	3,7	21 807
2024	2,7	1,3	2,1	3,8	22 373
2025	2,7	1,3	2,1	3,7	22 213

*Befolkningsnevneren: Vi teller 11/12 av 18-åringene, da man kan få uføretrygd måneden etter man fyller 18 år.

Kilde: Nav

Figur 5. Unge uføre som andel av befolkningen (18-29 år). Per 31.12.1996 – 31.12.2025. Prosent*

*Befolkningsnevneren: Vi teller 11/12 av 18-åringene, da man kan få uføretrygd måneden etter man fyller 18 år.

Kilde: Nav

Andelen unge uføretrygdde i prosent av befolkningen i samme aldersgruppe var på 2,7 prosent per desember 2025 (2,5 % blant kvinner og 2,8 % blant menn).

Sammenligner vi med for 10 år siden, har andelen unge uføretrygdde økt med 1,0 prosentpoeng (7 900 personer). Utviklingen det siste året viser samme andel for 18-19- og 20-24-åringene, men en nedgang for 25-29-åringene (-275 personer).

Den sterke veksten i andelen unge uføretrygdde over tid skyldes en kombinasjon av endringer i regelverk, helse og demografi siden begynnelsen av 1990-tallet (Bragstad 2018). Bragstad trekker særlig fram to faktorer som forklarer veksten til unge uføremottakere: «Den viktigste faktoren bak denne veksten er en stadig økende uføretrygding av 18-åringer, noe som ser ut til å skyldes flere barn og unge med psykiske lidelser» (s. 69). I tillegg til psykisk utviklingshemming, er medfødte misdannelser og kromosomavvik viktigste medisinske årsaker til at uføretrygd innvilges før fylte 20 år. Brage og Thune (2015) påpeker at siden midten av 1990-tallet har det imidlertid vært en spesielt sterk vekst blant de aller yngste som er uføretrygdet med andre psykiske lidelser innen kategorien autismespekteret.

Den andre viktige faktoren bak den observerte veksten i unge uføretrygdde er knyttet til innføringen av tidsbegrenset uføretrygd i 2004 og dens utsettelse av tidspunktet for innvilgelsen av uføretrygd (Bragstad 2018).

I en artikkel i Søkelys på arbeidsmarkedet finner Haugli Bråten og Sten-Gahmberg (2022) at det har blitt flere unge uføre med utviklingshemming, autisme, angst-, depresjons- og atferdslidelser. De unge uføres skoleprestasjoner har blitt svakere over tid, ved at færre fullfører grunnskolen med karaktergrunnlag og færre fullfører videregående. Deres arbeidsdeltakelse i årene før de innvilges uføretrygd har også blitt svekket. De konkluderer med at den økte tilstrømningen til uføretrygd ikke alene kan forklares av et mer krevende arbeidsliv, men må tilskrives faktorer som treffer de unge gjennom oppveksten.

To artikler av Bragstad (2023) og Lande (2019) har sett på hvordan regelverket for varighetsbegrensning av AAP har bidratt til uføreutviklingen blant unge både på kort og lang sikt. I begge artiklene pekes det på at den kraftige uføreveksten blant unge de senere år i hovedsak er relatert til det å nærme seg eller nå maksimaltiden med AAP og at det så langt ikke ser ut til å være andre kjennetegn ved de nye unge uføre som kan forklare denne utviklingen.

De to analysene finner at sannsynligheten for overgang til uføretrygd innen ti år er betydelig større for unge som mottar AAP, enn den var for de unge som mottok en av tidligere ytelsene som AAP-ordningen overtok for (Tidsbegrenset uførestønad, rehabiliteringspenger og attføringspenger). Dette fordi de tidligere ordningene hadde mer fleksible varighetsbestemmelser.

Bragstad og Lande oppsummerer med at varighetsbestemmelsene for AAP påvirker unge trygdemottakeres mottak av uføretrygd og deltakelse i arbeidsstyrken på lengre sikt og ser at sannsynligheten for mottak av uføretrygd ti år etter første oppstart med en midlertidig helseytelse, øker betydelig etter innføring av AAP.

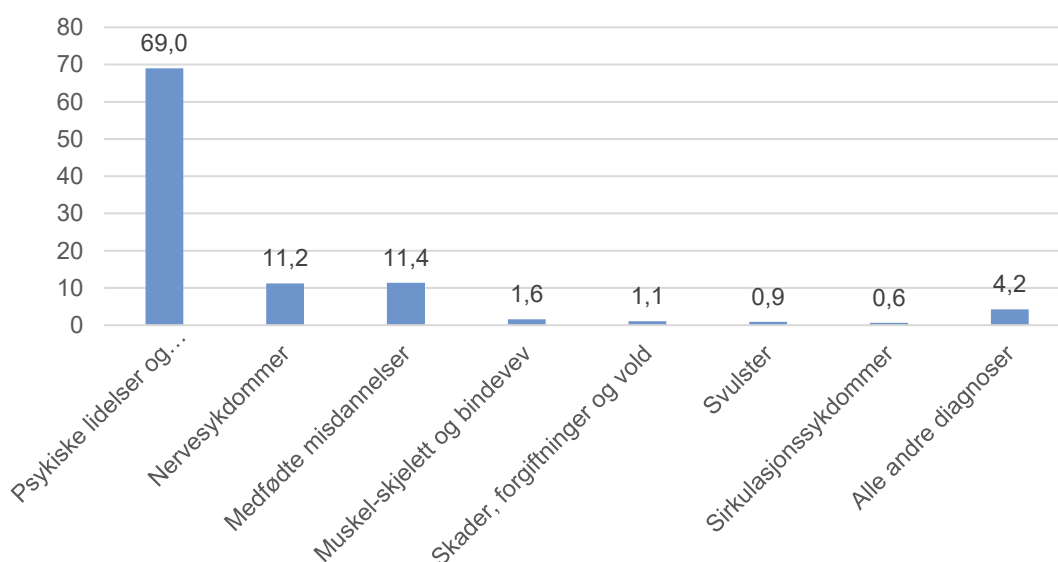
AAP-statistikk per desember 2025 viser at antall mottakere har økt kraftig det siste året, men at veksten var lavest for aldersgruppen 18-29 år.

Fra 2022 ble regelverket for karens fjernet fra AAP-ordningen og det ble mulig å få innvilget en ny stønadsperiode etter å ha brukt opp tidligere rettigheter på AAP. Dette førte til at færre sluttet på ytelsen, spesielt blant de med lang varighet.

Diagnosefordelingen til unge uføretrygdde³

Diagnosefordelingen (per desember 2024) blant unge uføretrygdde viser 69 prosent av de unge uføretrygdde var registrert med diagnoser innenfor gruppen psykiske lidelser og atferdsforstyrrelser. Deretter fulgte medfødte misdannelser og kromosomavvik (11,4 %) og sykdommer i nervesystemet (11,2 %).

Figur 6. Antall mottakere av uføretrygd (18-29 år). Utvalgte diagnosegrupper. Prosent. 31.12.2024

Kilde: Nav

Innenfor gruppen av psykiske lidelser og atferdsforstyrrelser var de mest brukte diagnosegruppene:

- Utviklingsforstyrrelser (28,5 %) (F80-F89)⁴
- Psykisk utviklingshemming (15,9 %) (F70-F79)
- Nevroser (7,5 %) (F40-F48)
- Atferdsforstyrrelser (5,7 %) (F90-F98)
- Personlighets- og atferdsforstyrrelser (4,4 %) (F60-F69)
- Schizofreni mm (4,1 %) (F20-F29)

Ser vi på enkeltdiagnoser, var det ved utgangen av 2024 flest unge uføretrygdde med Aspergers syndrom (10,4 %). Deretter fulgte lett psykisk utviklingshemming (9,9 %), barneautisme (5,6 %), hyperkinetiske forstyrrelser, i hovedsak ADHD (4,6 %), Downs syndrom (4,3 %) og Posttraumatisk stress (PTSD) (4,1 %).

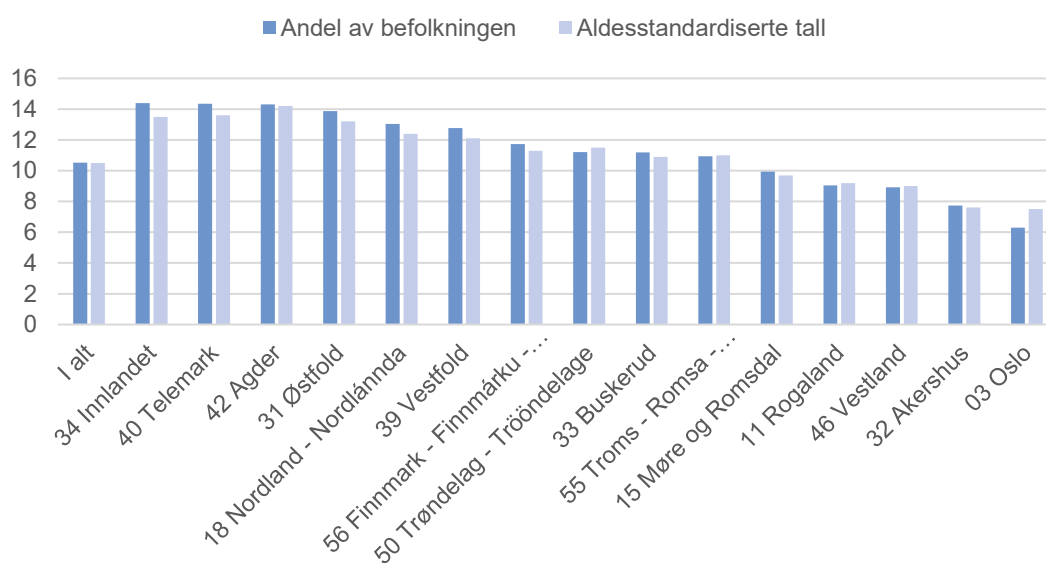
³ Vi publiserer eget notat om diagnoser for unge uføretrygdde.

⁴ Se ICD-10 på <https://finnkode.helsedirektoratet.no/icd10/chapter>

Fylkesvisse forskjeller

Det er regionale forskjeller i andelen med uføretrygd i Norge. I Figur 7 viser vi antall uføretrygdde i prosent av befolkningen etter fylke, samt hvilken uføreandel fylket ville hatt dersom befolkningen i fylket hadde samme aldersfordeling som landsgjennomsnittet (aldersstandardiserte tall⁵) per desember 2025. Det var flest uføretrygdde i prosent av befolkningen i fylkene Innlandet (14,4 %), Agder og Telemark (14,3 %) og Østfold (13,9 %), mens det var færrest i Oslo (6,3 %).

Figur 7. Andelen uføre (18-67 år) i fylket per 31.12.2025. Andel og aldersstandardisert andel. Synkende sortert etter andelen i fylket. Prosent

Kilde: Nav

De aldersstandardiserte tallene viser at forholdet mellom fylker endres når det korrigeres for alderssammensetningen i fylket. Blant annet får Oslo en markert høyere andel (1,2 prosentpoeng). Dette skyldes i hovedsak at Oslo har en yngre befolkning, mens fylkene med høy uføreandel har en tilsvarende eldre befolkning. Likevel gjenstår det altså betydelige fylkesvisse forskjeller også når det korrigeres for alder. Andelen øker også i Trøndelag, Troms, Rogaland og Vestland. Fylker som Innlandet, Telemark, Østfold, Nordland og Vestfold får en tilsvarende lavere uføreandel.

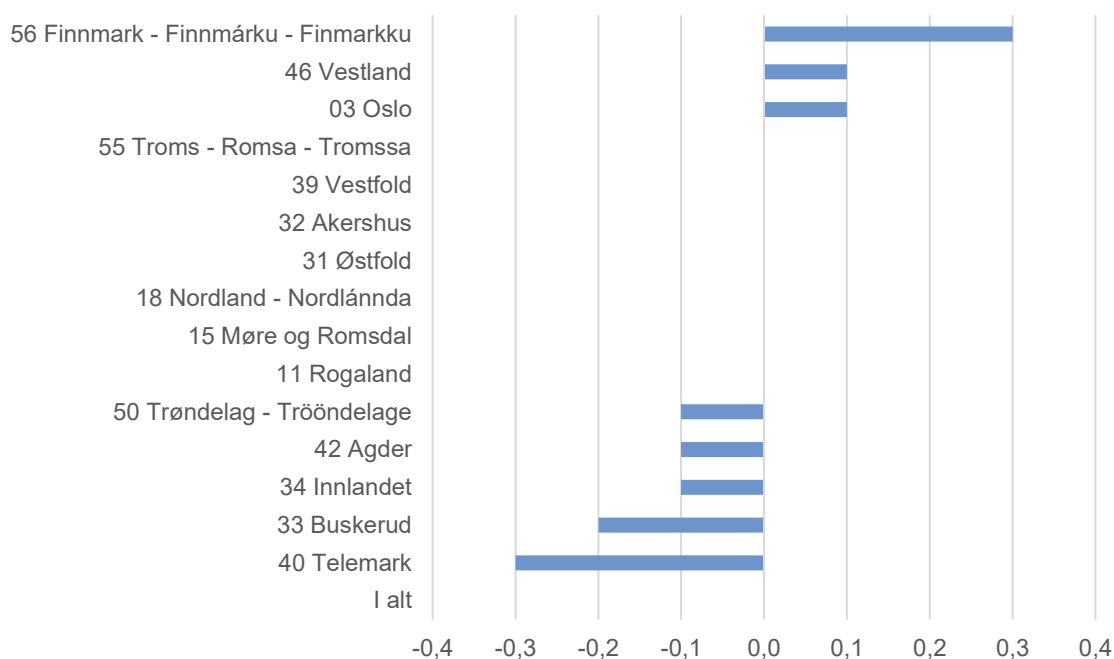
Det er flere grunner til at andelen uføretrygdde varierer geografisk. Studier har funnet positive sammenhenger mellom arbeidsledighetsnivå og overgangen til uføretrygd (bl.a. Bragstad og Hauge 2007, 2008), og tilgangen på egnet arbeid vil variere ganske sterkt mellom ulike regioner. Det er rimelig å tenke seg at et mer fleksibelt og variert arbeidsmarked i hovedstadsregionen er med på å trekke

⁵ Det er den direkte metode for aldersstandardisering som benyttes etter 1-årig alder, og viser fordelingen (andelen) i det enkelte fylke om aldersfordelingen var som for landet. Figuren viser da en høyere eller lavere (evt. uendret) andel enn tallserien med «Andel av befolkningen». Se vedlegg for mer om aldersstandardisering.

uføreandelen ned. Det kan også tenkes at lokale variasjoner i befolkningens utdanningsnivå påvirker uføreandelene.

En analyse av Kalstø og Danielsen (2022) av unge uføretrygdde finner bla. at flytting forsterker fylkesforskjellene i andelen unge uføre. Fylker med større studiebyer, med mer varierte arbeidsmarkeder, som Oslo, Vestland, Trøndelag og Troms, ville hatt høyere uføreandeler uten så høy tilflytning av unge ikke-uføretrygdde. Fylkene med de høyeste uføreandelene ville hatt lavere uføreandeler, om de unge hadde blitt boende på hjemstedet.

Figur 8. Aldersstandardisert andel uføre (18-67 år) i fylket per 31.12.2024-31.12.2025. Sortert etter endring fra 2024. Prosentpoeng

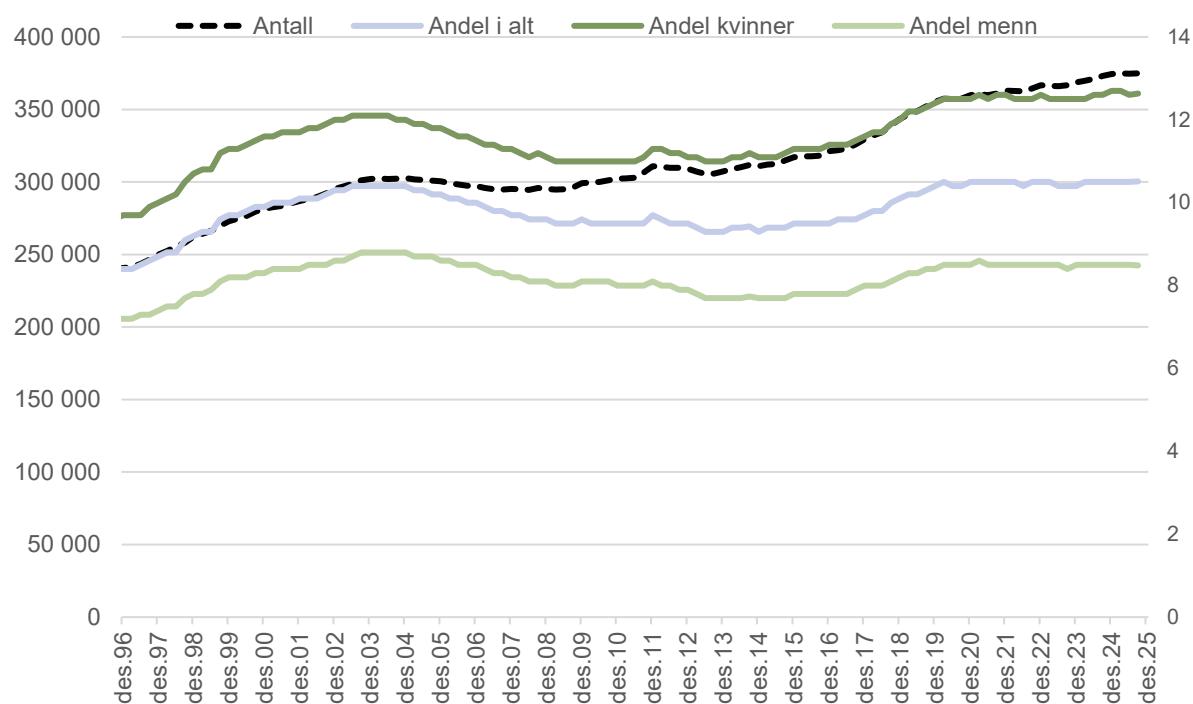
Kilde: Nav

Figur 8 viser endringen i den aldersstandardiserte uføreandelen det siste året og vi ser at andelen gikk opp for Oslo, Vestland og Finnmark. For fylkene Telemark, Buskerud, Innlandet, Agder og Trøndelag gikk andelen ned.

Økning i antall uføretrygdde over tid

Figur 9 viser antall personer med uføretrygd og som andel av befolkningen i perioden desember 1996 – desember 2025. Ved utgangen av desember 2025 var det 374 900 personer som mottok uføretrygd. Det utgjorde 10,5 prosent av befolkningen i alderen 18–67 år. Uføreandelen var den samme som for ett år siden. Sammenlignet med for 10 år siden har uføreandelen økt med 1 prosentpoeng, der uføreandelen for kvinner økte med 1,3 prosentpoeng, mens samme andel for menn økte med 0,7 prosentpoeng. Sammenlignet med starten av koronaåret 2020 var uføreandelen vært stabil.

Figur 9. Mottakere av uføretrygd i antall (venstre akse) og som andel av befolkningen 18-67 år* (høyre akse). 1996-2025.

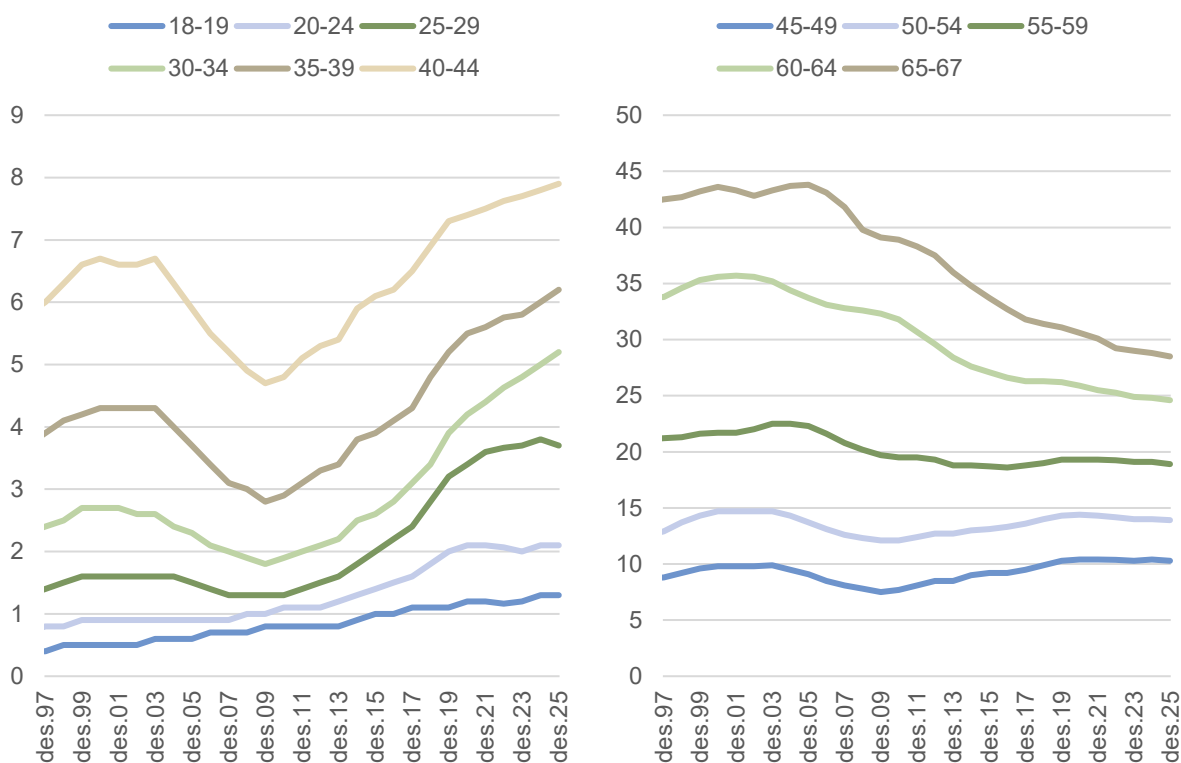

Kilde: Nav

Flere yngre og færre eldre uføremottakere over tid

Sammenlignet med for ett år siden økte uføreandelen for aldersgruppene mellom 30 og 44 år. For aldersgruppene over 45 år gikk andelen ned. For aldersgruppene 18-24 år var andelen den samme. Sammenligner vi utviklingen de siste 10 årene, økte uføreandelen for aldersgruppen 18-59 år, samtidig som det var en nedgang for de uføre over 60 år.

Figur 10. Uføreandel av befolkningen etter aldersgrupper (18-67 år). Per 31.12.1996 – 31.12.2025*

*Befolkningen 18-67 år: Vi teller 11/12 av 18-åringene og 1/12 av 67-åringene. Dette skyldes at en person ikke kan bli uføretrygdet før måneden etter fylte 18 år, og blir alderspensjonist senest måneden etter fylte 67 år. Nedre aldersgrense for uføretrygd ble hevet fra 16 til 18 år fra 1.januar 1998.

* Figur-aksen viser 1997 som startpunkt, men dataserien går fra desember 1996.

Kilde: Nav

Siden 1996 har uføreandelen økt med 2,1 prosentpoeng. Andelen har gått ned for aldersgruppene over 55 år, parallelt med at andelen uføretrygdde i alderen 18-54 år har økt i denne perioden. Nedgangen for aldersgruppene over 55 år, men spesielt de over 60 år, har bidratt til at uføreandelen i alt har holdt seg forholdsvis stabil over tid. Utviklingen i uføreandelen over tid er også påvirket av perioden med tidsbegrenset uførestønad (2004–2010) og deretter innføringen av arbeidsavklaringspenger 1. mars 2010⁶.

⁶ Se vedlegg for kommentarer om endringer i trygdeordninger over tid.

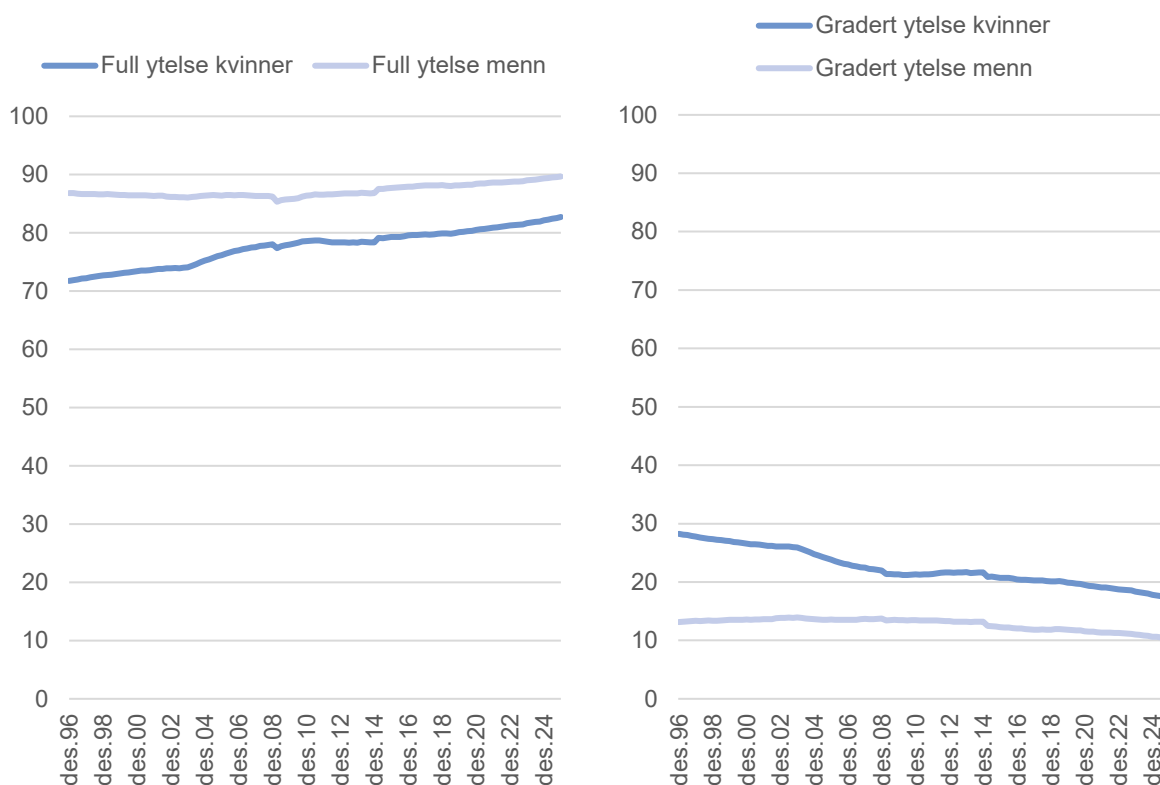
Utviklingen i andelen med full og gradert uføretrygd

Figur 11 viser utviklingen i uføregraden til uføretrygdde i perioden 1996 til 2025. Per desember 2025 var det 85,6 prosent som hadde 100 prosent uføretrygd. I 1996 var samme andel på 78,3 prosent.

Vi observerer at det blir flere med 100 prosent uføretrygd over tid. En årsak til dette kan være at uføresammensetningen endrer seg over tid. De fleste yngre nye uføretrygdde mottar i større grad full uføretrygd, mens de eldre (som oftest med gradert uføretrygd), går ut av ordningen.

Det er flere menn enn kvinner som har 100 prosent uføreytelse. Per desember 2025 var andelen menn med full ytelse på 89,7 prosent, som er 2,8 prosentpoeng høyere enn i 1996. Per desember 2025 var andelen kvinner med gradert ytelse på 17,3 prosent. Andelen har siden 1996 avtatt med 11,0 prosentpoeng.

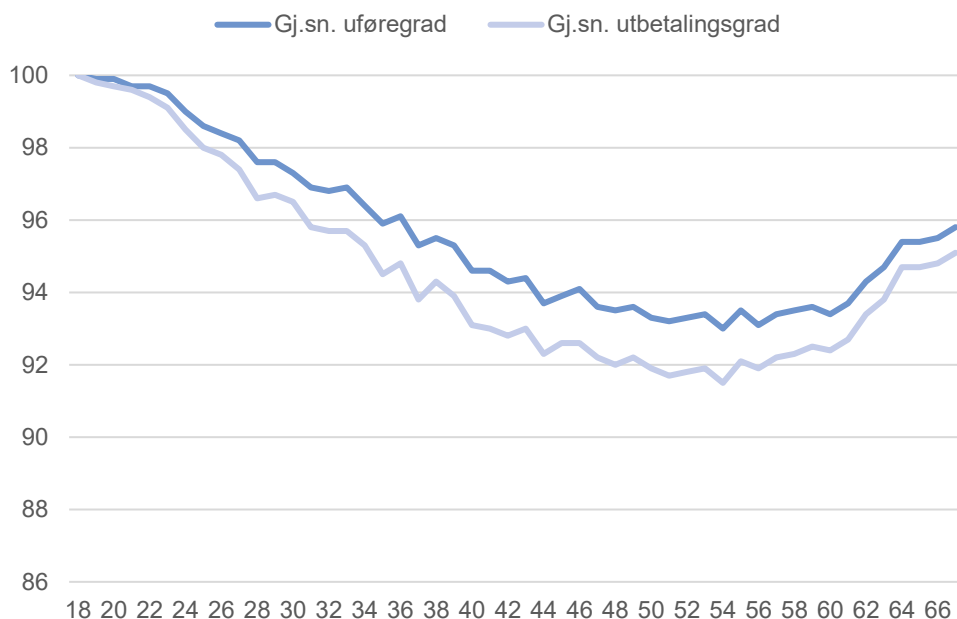
Figur 11. Andelen med full og gradert uføretrygd (uføregrad) per kvartal. 1996-2025. Kjønn. Prosent

Kilde: Nav

Figur 12 viser gjennomsnittlig uføregrad og utbetalingsgrad for hver aldersgruppe for hele uførepopulasjonen per desember 2025. Blant 18-24-åringene har så godt som alle mottakerne full uføregrad. Deretter synker den gjennomsnittlige uføregraden for hver aldersgruppe til den når en bunn og er på det laveste ved 54 år. Deretter øker gjennomsnittsgraden.

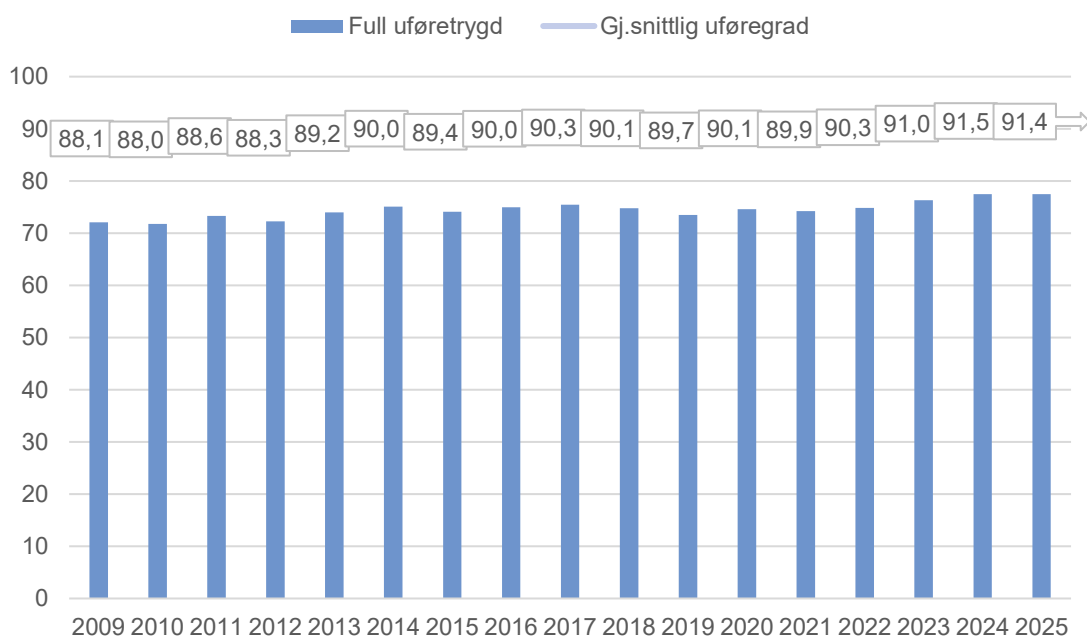
Figur 12. Gjennomsnittlig uføregrad og utbetalingsgrad etter ettårig alder. 18-67 år.
Per 31.12.2025. Prosent

Kilde: Nav

Figur 13 viser utviklingen i andelen nye uføretrygdde med full uføretrygd og gjennomsnittlig grad. I løpet av 2025 var gjennomsnittlig uføregrad på 91,4 prosent, ned 0,1 prosentpoeng sammenliknet med 2024. Andelen med full uføretrygd var den samme som for ett år siden.

Figur 13. Andelen nye uføretrygdde med full uføretrygd og gjennomsnittlig uføregrad. 2009 – 2025. Prosent

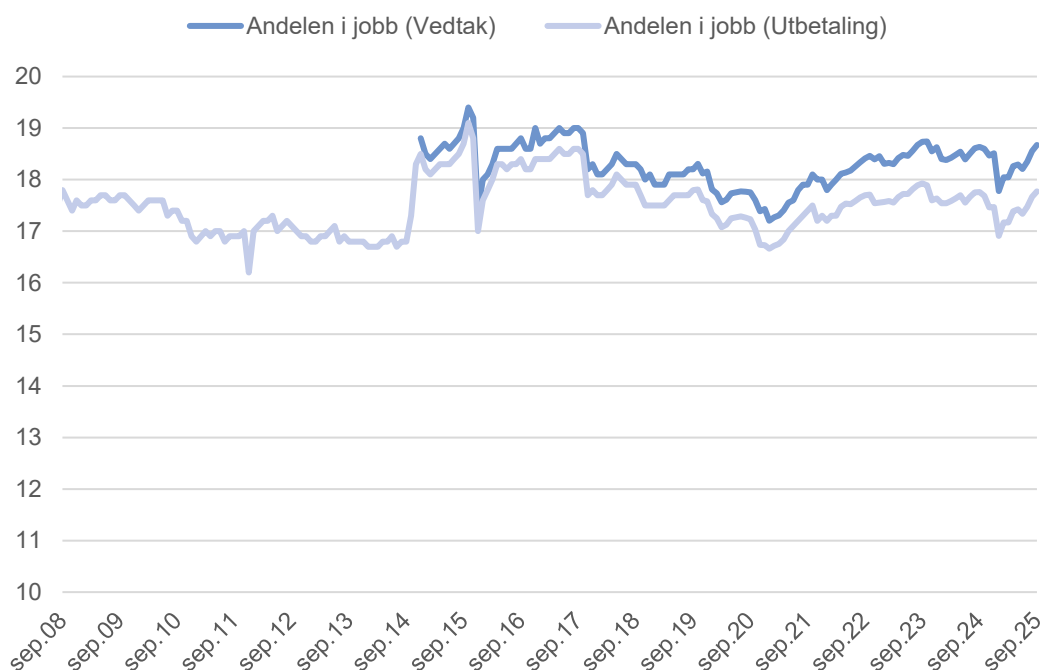

Kilde: Nav

Andelen uføretrygdde registrert med et arbeidsforhold

I Figur 14 viser vi en månedlig tidsserie på hvor mange uføretrygdde som er registrert med et arbeidsforhold i Aa-registeret. Vi har også inkludert alle uføretrygdde som har et vedtak, slik at vi får to tidsserier med antall uføretrygdde i jobb.

Figur 14. Andelen uføre (18-67 år) registrert med et arbeidsforhold (vedtak og utbetaling). Per måned. 30.9.2008 – 30.9.2025. Prosent

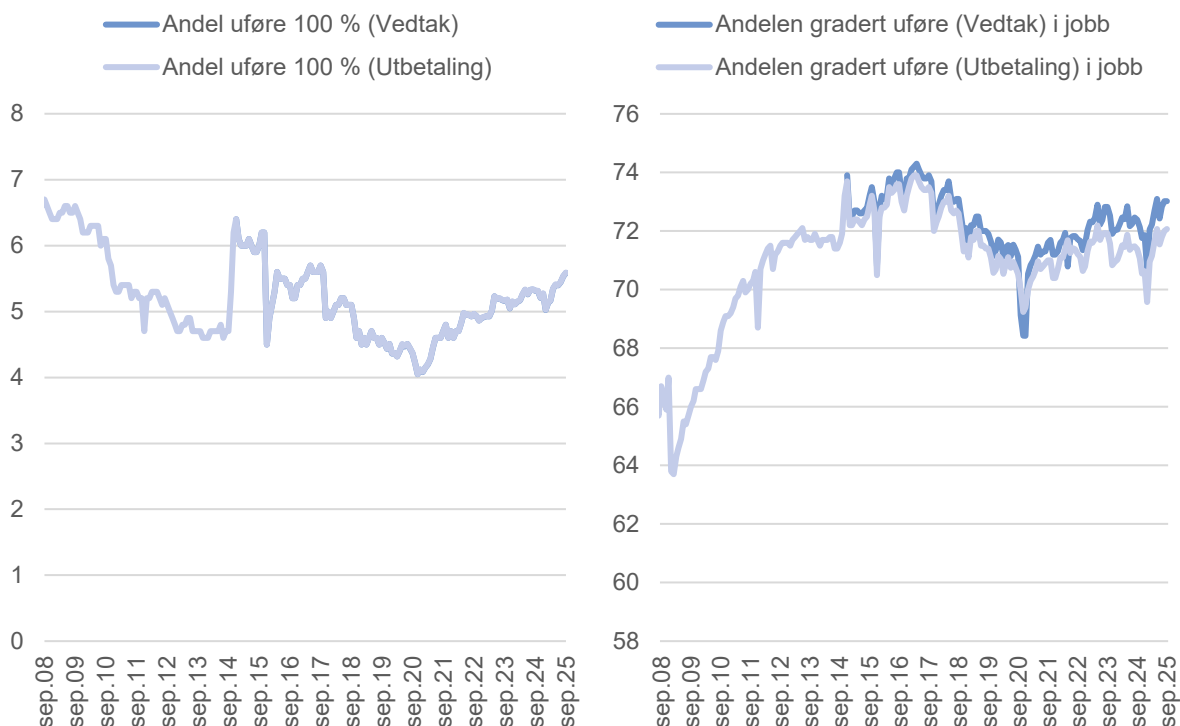
Kilde: Nav

Per september 2025 var det 380 200 personer med et uførevedtak. Av disse hadde 374 700 en uføretrygd med utbetaling. Av de med et uførevedtak, var andelen registrert med et arbeidsforhold på 18,7 prosent. Dette var en økning på 0,1 prosentpoeng sammenlignet med for ett år siden. Andelen blant de med en utbetaling var på 17,8 prosent, også samme andel som for ett år siden.

Andelen i jobb og forskjeller mellom full og gradert ytelse

Figur 15 viser forskjellen i andelen i jobb med hensyn til uføregrad og forskjellen mellom vedtak og utbetaling. Vi ser at uføretrygdde med gradert ytelse (figur høyre) jobber mer enn uføretrygdde med full grad (figur venstre).

Figur 15. Andelen uføre (18-67 år) registrert med et arbeidsforhold. Full og gradert uføreytelse. Vedtak-ytelse. Per måned. 30.09.2008 – 30.09.2025. Prosent

Kilde: Nav

Per september 2025 hadde 306 400 personer et vedtak med full uføretrygd, og nær alle (306 100) hadde full ytelse og en utbetaling. 80,6 prosent av alle uføretrygdde har full ytelse. Av andelen med 100 prosent vedtak, var 5,6 prosent registrert med et arbeidsforhold og av andelen med 100 prosent utbetaling var også 5,6 prosent registrert med et arbeidsforhold⁷ (venstre figur).

Per september 2025 var det om lag 73 800 personer med gradert uføretrygd (vedtak), men 68 600 med utbetaling. 73 prosent av de som mottok en gradert uføretrygd (vedtak) var registrert med et arbeidsforhold, mens andelen med utbetaling var på 72,1 prosent (høyre figur).

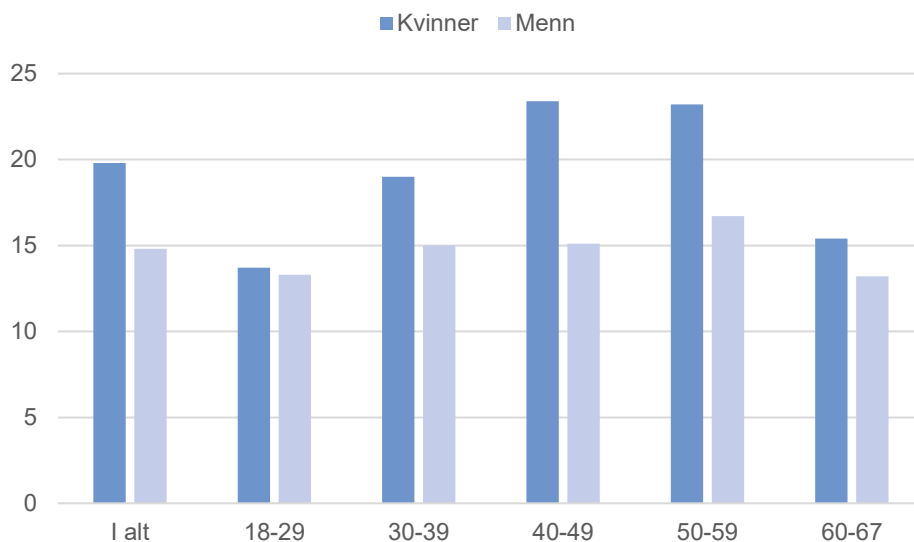
⁷ Personer kan ha vedtak om uføretrygd, men ikke få utbetaling fordi de jobber og/eller tjener over inntektsgrensen. Derfor skiller Nav mellom uføretrygdde med vedtak, som teller alle, og uføre med utbetaling.

Kjønns- og aldersforskjeller i arbeidsdeltakelsen

Figur 16 viser de uføretrygdedes arbeidsdeltakelse etter alder og kjønn per september 2025. Arbeidsdeltakelsen til de uføretrygdede øker med alderen, men faller etter 60 år. Unge uføretrygdede 18-29 år har en vesentlig lavere tilknytning til arbeidslivet enn eldre og jobber dermed i mindre grad enn eldre uføretrygdede. I tillegg viser Figur 12 at uføregraden til de yngste er vesentlig høyere og indikerer en vanskeligere helsesituasjon.

Uføretrygdede kvinner jobber vesentlig mer enn menn, og det gjelder spesielt kvinner i alderen 40 til 59 år. Dette skyldes at det er flere kvinner med gradert uføretrygd (Figur 11) og graderte uføretrygdede jobber mer enn uføretrygdede med full ytelse (Figur 15).

Figur 16. Andelen uføre (18-67 år) registrert med et arbeidsforhold. Alder. Kjønn. Vedtak. Per 30.9.2025. Prosent

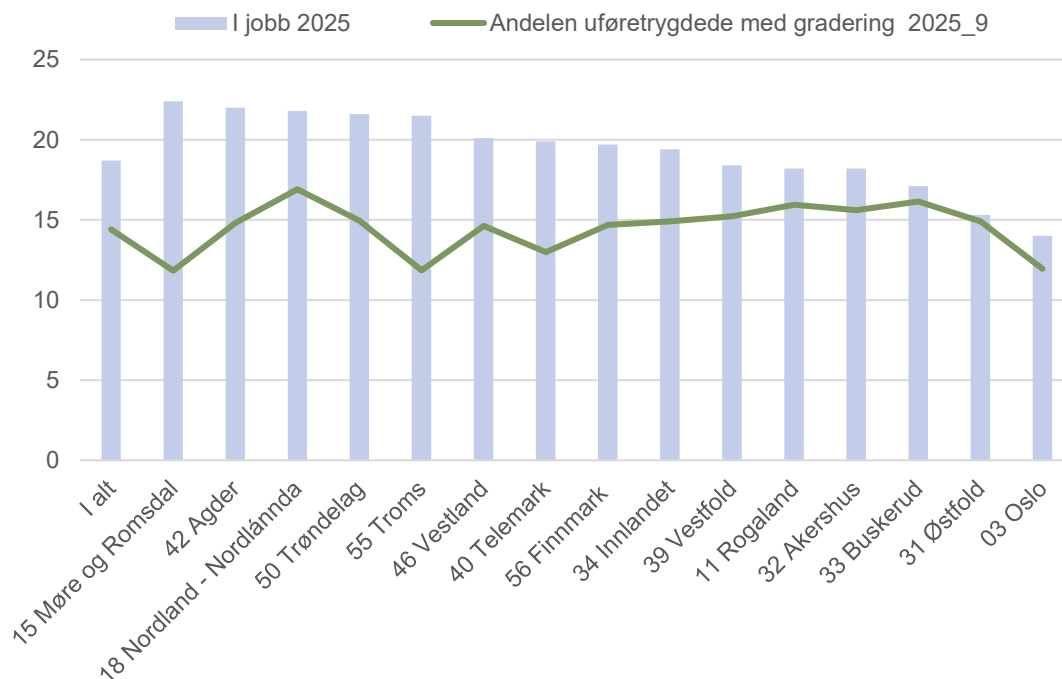

Kilde: Nav

Fylkesforskjeller i arbeidsdeltakelsen

Figur 17 viser andelen uføretrygdde (vedtak om uføretrygd) registrert med et arbeidsforhold og andelen av de uføretrygdde som har gradert uføretrygd per fylke. At andelen i jobb varierer geografisk, skyldes blant annet lokale variasjoner på arbeidsmarkedet, utdanningsnivå og andelen uføretrygdde med gradert ytelse i fylket.

Figur 17. Andelen uføre (18-67 år) registrert med et arbeidsforhold samt andelen med gradert uføretrygd. Fylke. Vedtak. Per 30.9.2025. Prosent

Kilde: Nav

Per september 2025 var det flest uføretrygdde i jobb i Møre og Romsdal (22,4 %), Agder (22,0 %), Nordland (21,8 %) og Trøndelag (21,6 %), mens det jobbet færrest i Oslo (14,0 %).

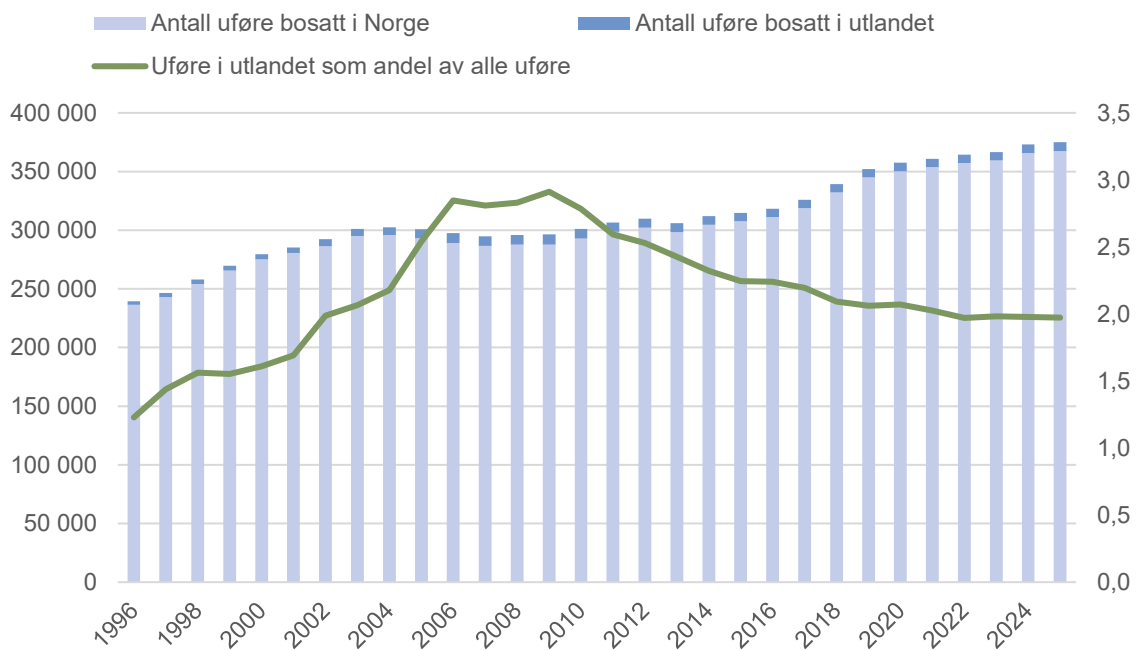
At det jobbet færre uføretrygdde i Oslo enn i de andre fylkene, kan ha sammenheng med at det i Oslo bor flest unge uføretrygdde, samtidig som vi vet at yngre uføremottakere har svakere helse og dermed jobber mindre enn eldre uføremottakere. Yngre mottakere mottar i større grad full uføretrygd.

Andelen uføretrygdde bosatt i utlandet

Figur 18 viser antall uføretrygdde bosatt i Norge og utlandet. Ved utgangen av 2025 var det 7 400 uføre personer bosatt i utlandet. Noe som utgjorde 2 prosent av totalt antall uføretrygdde. Denne andelen har holdt seg stabil siden 2021.

I 1996 var andelen uføretrygdde bosatt i utlandet på 1,2 prosent. Andelen økte fram til og med 2009 (2,9 %). Fra 2010 begynte andelen å gå ned og de 10 siste åra har andelen holdt seg nokså stabil.

Figur 18. Mottakere av uføretrygd i antall (venstre) og andel bosatt i utlandet (høyre). 31.12.1996-31.12.2025. Antall. Prosent.

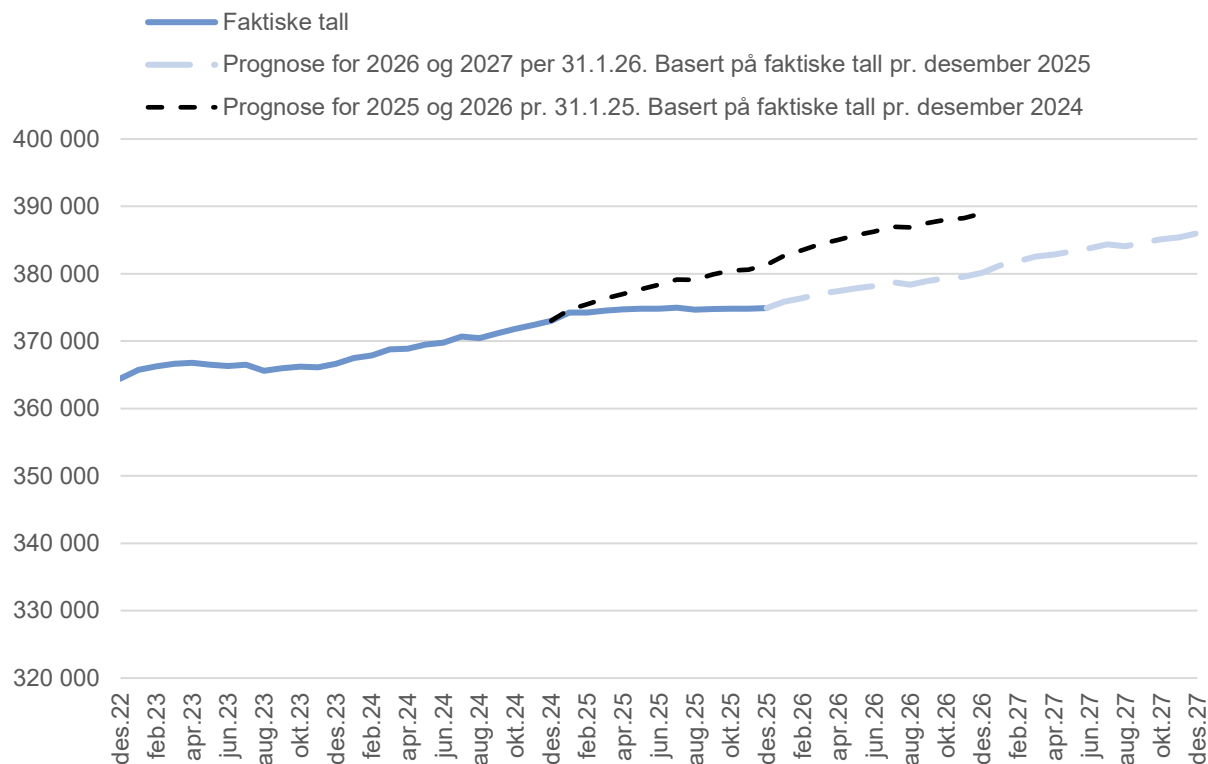

Kilde: Nav

Utviklingen i antall personer med uføretrygd i 2026 og 2027

Nav forventer i den siste prognosen 380 130 mottakere av uføretrygd i desember 2026 (10,6 prosent av befolkningen) og 386 021 mottakere i desember 2027 (10,7 prosent av befolkningen) (Figur 19).

Figur 19. Forventet utvikling i antall med uføretrygd i 2026-2027. 2021-2025 med faktiske tall. Antall.

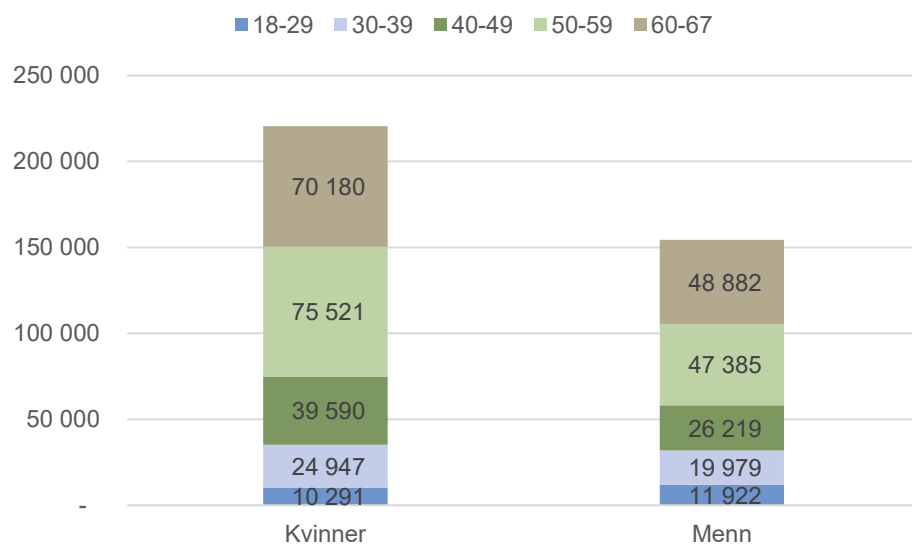
Kilde: Nav

Det nye anslaget for 2026 innebærer en vekst i antall mottakere på 1,4 prosent fra desember 2025 til desember 2026 og 1,5 prosent vekst fra desember 2026 til 2027.

Veksten i vårt nye anslag er høyere enn i 2025, men noe lavere enn 2024. I 2025 var antallet som gikk fra AAP til uføretrygd svært lavt. Samtidig økte antallet uføresøknader som venter på behandling og er nå på det høyeste nivået på 3 år. Vi forventer at antallet som går fra AAP til uføretrygd tar seg opp i 2026, som gir en høyere vekst i antall mottakere i 2026 sammenlignet med 2025.

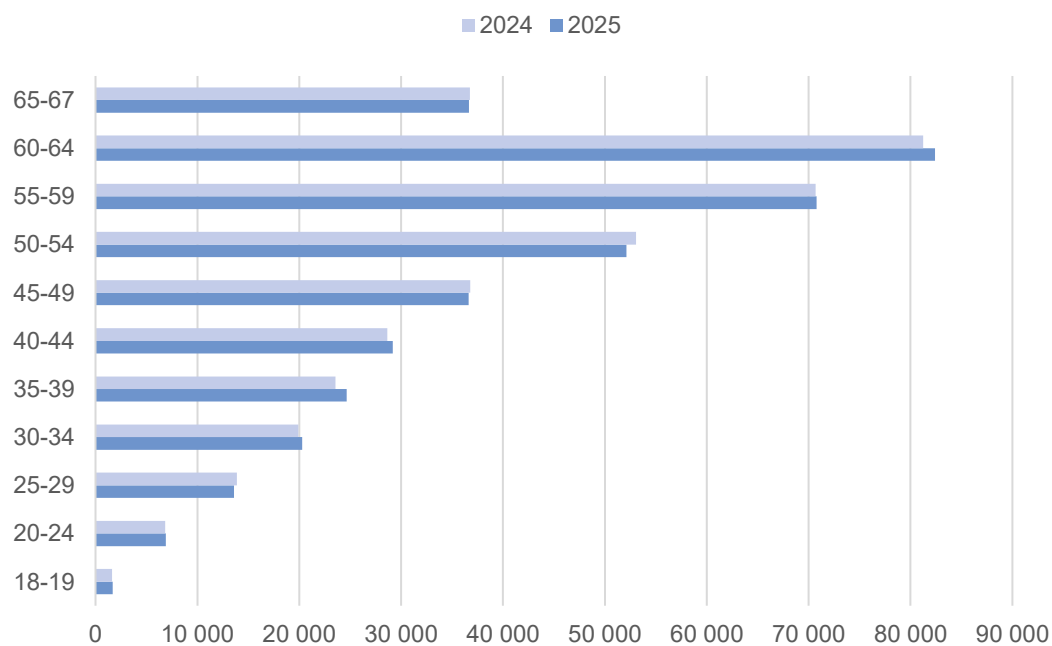
Vedlegg 1: Tabeller og figurer

Figur 20. Uføretrygdede. Alder. Kjønn. Per 31.12.2025. Antall

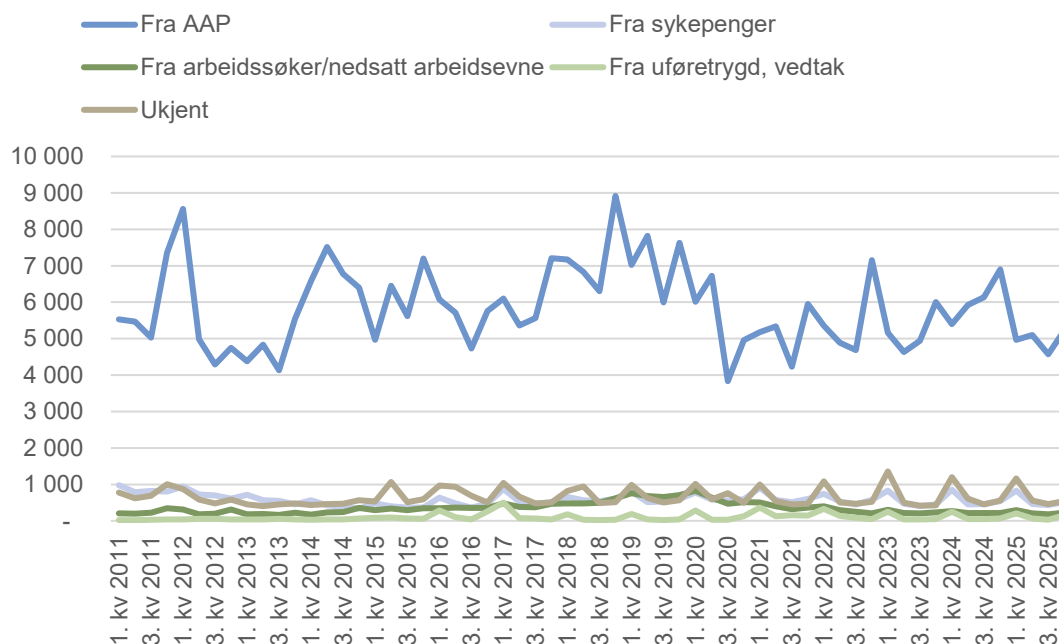
Kilde: Nav

Figur 21. Uføretrygdede. Aldersgrupper. Per 31.12.2024-31.12.2025. Antall

Kilde: Nav

Figur 22. Status forut for uføretrygd, blant nye mottakere av uføretrygd (18-67 år). Per kvartal. 2011–2025. Antall

Kilde: Nav

Mot slutten av 2011, starten av 2012, første halvår 2014 og høsten 2015 var det spesielt høy tilgang til uføretrygd. Disse toppene kan i stor grad knyttes til avklaringen av de som i 2010 ble overført fra tidligere ordninger (attføringspenger, rehabiliteringspenger, tidsbegrenset uførestønad) til AAP, og hvor mange personer som etter hvert fikk innvilget uføretrygd (Kann og Kristoffersen 2013). Antallet som gikk fra AAP til uføretrygd var høyt også i 2017 og i 2018.

I 2010 ble 162 300 personer overført til AAP fra de tre ordningene som AAP erstattet (Lande 2014). Det ble i den forbindelse innført overgangsregler. Avklaring og behandling av disse sakene inngikk i det løpende arbeidet ved Nav-kontor og forvaltningsenheter i Nav. Høsten 2011 skilte seg likevel ut fordi det var særlig mange overgangsvedtak fra tidsbegrenset uførestønad som ville ha løpt ut i mars 2011.

Gjennomgangen av sakene medførte at mange ble vurdert til å ha varig nedsatt arbeidsevne, noe som igjen ga særlig mange nye uføre i 4. kvartal 2011 og 1. kvartal 2012. 45 000 av de som ble overført fra de tidligere ordningene mottok fortsatt ytelsen våren 2014, og passerte dermed fire år med arbeidsavklaringspenger. Mange av disse fikk i 2014 og 2015 innvilget uføretrygd (Sørbø og Ytteborg 2015). Noen av disse fikk innvilget ett års utsettelse fordi NAV ønsket å prøve ut arbeidsevnen ytterligere, men for mange lykkes ikke dette og disse personene fikk innvilget uføretrygd i 2016.

Endringer i trygdeordningene påvirker utviklingen

Over tid har andelen uføretrygdde etter aldersgrupper variert. For de eldste startet nedgangen på midten av 2000-tallet, men for de aller yngste har det vært en mer langsom vekst, og det er særlig økningen for 18–19-åringene som driver veksten for de under 30 år (Bragstad 2018). For aldersgruppa 25 til 55 år ser vi at utviklingen særlig er påvirket av ordningen med tidsbegrenset uførestønad og deretter innføringen av arbeidsavklaringspenger. Andelen falt i perioden 2004–2010, for så å øke igjen, og det siste året har altså andelen økt ganske mye.

I et lengre tidsperspektiv har uføreandelen gått ned for de eldre. Jacobsen (2018) viser at lavlønte, i større utstrekning enn høytlønte, blir uføretrygd og at pensjonsreformen/AFP-reformen i privat sektor i 2011 ikke førte til flere uføretrygdde. Nedgangen i andelen med uføretrygd etter fylte 62 år har trolig sammenheng med underliggende trender som bedre helse, høyere utdanningsnivå, bedre fysisk arbeidsmiljø og mer positive holdninger til seniorer i arbeidslivet. Samtidig er det etter pensjonsreformen flere som har fått muligheten til å ta ut alderspensjon fra 62 år, noe som også kan ha bidratt til nedgangen i uføreandelen.

Andre forhold som kan ha bidratt til en nedgang i uføreandelen for de eldste, er økt sysselsetting blant de eldre over tid. Ifølge Haga og Lien (2017) har sysselsettingen økt særlig mye for aldersgruppa 62-66 år i perioden fra 2009 til 2016 som følge av pensjonsreformen.

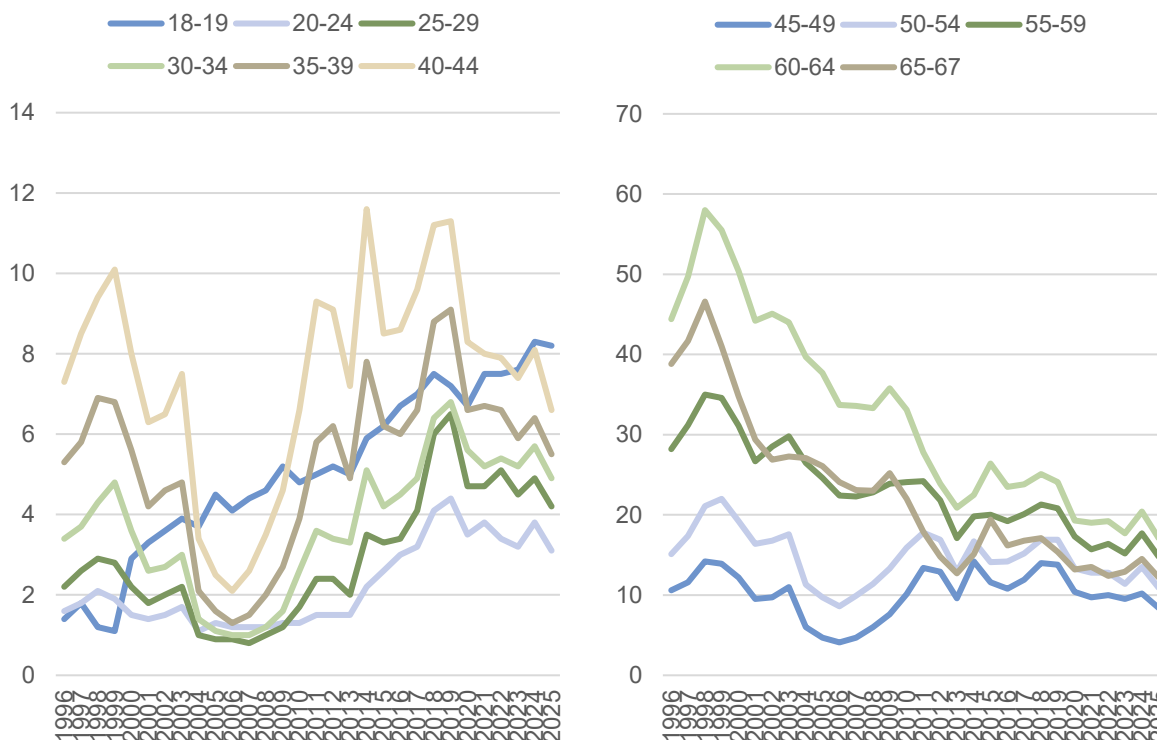
Jacobsen (2014, 2018) har også sett på hvilken innvirkning pensjonsreformen har hatt på bruken av helserelaterte ytelser, deriblant uføretrygd. Økonomisk vil det for den enkelte bruker ofte lønne seg å motta uføretrygd, men pensjonsreformen kan ha medført at noen personer som er mellom 62-67 år og har dårlig helse likevel ikke velger å søke om uføretrygd. Årsaken til dette kan være at de heller velger å ta ut alderspensjon, fordi «man slipper en omfattende søknadsprosess for å dokumentere tap av arbeidsevne, og der man på forhånd ikke kan være sikker på utfallet» (Jacobsen 2014:67).

Antall personer med uføretrygd økte kraftig fram til innføringen av tidsbegrenset uførestønad (TU) i 2004, for så å avta fram til og med første halvår 2010, da arbeidsavklaringspenger (AAP) ble innført. Etter det har det vært en økning i antall uføretrygdde, og da spesielt de siste årene. Under TU-perioden og fram til AAP, gikk uføreandelen ned, men etter innføringen av AAP og fram til i dag har andelen økt. Siden 1996 og frem til i dag har antall uføretrygdde i prosent av befolkningen (18-67 år) økt med 2,1 prosentpoeng.

Det var over 70 000 personer som mottok tidsbegrenset uførestønad (TU) i minst én måned fra ordningen ble innført i 2004 til den ble avviklet i 2010 (65 prosent av mottakerne var kvinner). En svært høy andel av disse fikk innvilget uføretrygd i etterkant, og per desember 2025 hadde om lag 55 prosent uføretrygd, 11 prosent er døde og 26 prosent mottar alderspensjon. Om lag 90 prosent av alle tidligere TU-mottakere har mottatt eller mottar uføretrygd i ettertid. Det ser ut til at det var uføretrygdde mellom 20 til 59 år som var mest påvirket av ordningen med tidsbegrenset uførestønad (jf. Figur 10 og Figur 23). Andelen uføretrygdde i denne

aldersgruppen falt i perioden 2004 – 2010, for så å øke igjen etter dette. Tidspunktet for uføretrygd ble dermed utsatt med nær 6 år.

Figur 23. Nye mottakere av uføretrygd per 1000 ikke-uføre i befolkningen 1995 – 2025. Per tusen/promille

Kilde: Nav

Figur 23 viser andelen nye mottakere av uføretrygd (per 1000) for perioden 1996 – 2025 fordelt etter aldersgrupper. Utviklingen det siste året viser en nedgang på 1,6 prosentpoeng og det er nedgang for alle aldersgrupper.

Siden 1996 har det vært en økning for uføretrygdde i alderen 18-39 år, men en nedgang for uføretrygdde over 40 år. Økningen i antall unge uføretrygdde 18-29 år over tid må ses i sammenheng med ordningen tidsbegrenset uførestønad i perioden 2004 til 2010 og ordningen AAP fra 2010. Unge uføre i alderen 20-29 år fikk tidsbegrenset uførestønad i stedet for uføretrygd fram til 2010. 18-19-åringene fikk som oftest innvilget varig uføretrygd i denne perioden. Den kraftige veksten for de aller yngste uføre startet allerede på starten av 2000-tallet. Det er særlig den høye uføreandelen til 18-19-åringene som driver veksten for de unge uføre 18-29 år.

Flesteparten av de som fikk innvilget TU var i aldersgruppa mellom 30 til 59 år og de fleste var kvinner med muskel-/skjelettsykdommer og lettere psykiske lidelser.

Flertallet av de som fikk tidsbegrenset uførestønad ble seinere innvilget uføretrygd. Etter nærmere fire år hadde 70 prosent av de med tidsbegrenset uførestønad og overgang til arbeidsavklaringspenger fått uføretrygd (Kann og Kristoffersen 2014). Andelen hadde økt til 80 prosent ved utgangen av 2015. I 2016 var andelen steget

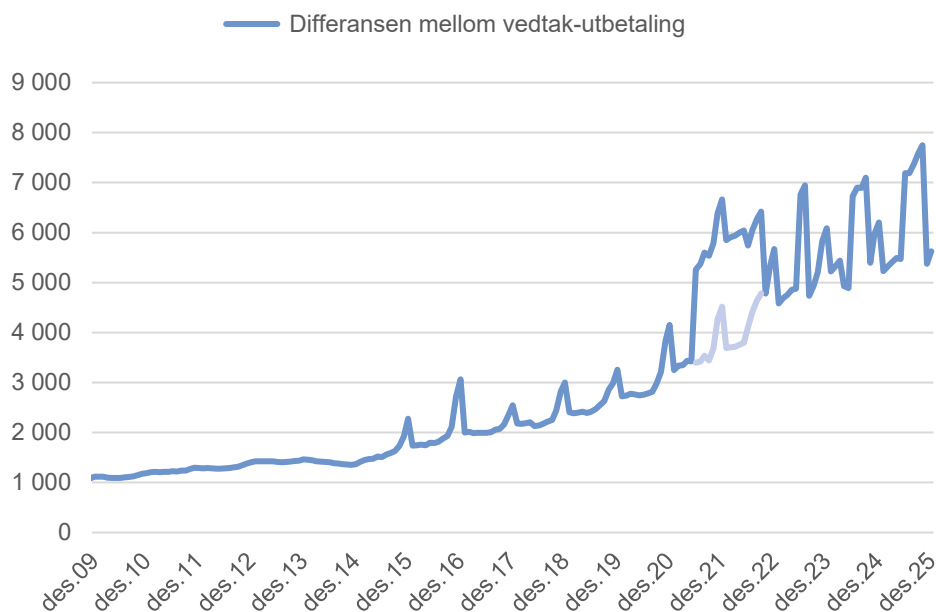
fram til cirka 81 prosent, hvor andelen har stabilisert seg en periode. Deretter stabiliserte andelen seg, for så å avta.

Noe forenklet kan det sies at tidsbegrenset uførestønad som regel utsatte tidspunktet for uføretrygd. Hvis man ser begge disse ytelsene i sammenheng, forsvinner nedgangen i perioden 2004–2010 blant nye unge mottakere av uføretrygd. Og veksten i årene etter dette kan delvis forklares av denne utsettelsen (Brage og Thune 2015).

Spesielle forhold ved antall uføretrygdde registrert med et arbeidsforhold

En uføretrygd kan ha et løpende vedtak, men ikke nødvendigvis en utbetaling, noe som ofte følger av for høye inntekter ved siden av uføretrygden. Figur 24 viser differansen mellom hvor mange som har et vedtak og hvor mange som har en løpende utbetaling av uføretrygd. I perioden 2009 til 2015 var det hver måned 1 000 til 1 500 flere uføretrygdde med et vedtak enn med en utbetaling. Etter endringen av uføreregulverket i 2015 har denne differansen økt, og avstanden mellom vedtak og utbetaling har vært spesielt stor i mars 2016, 2018, 2019 og 2020. Per desember 2025 var det 5 600 flere uføretrygdde med vedtak enn ytelse (beregnet antall). Dette forholdet er viktig for å forstå hvor mange uføre som jobber og/eller har inntekter.

Figur 24. Differansen mellom antall uføre (18-67 år) med vedtak og ytelse. Per måned. 31.12.2009– 31.12.2025.*

* I 2021, fra og med juni, har vi korrigert differansen. Beholdningen inkluderer personer som til og med 67 år + 1 måned. Eldre personer er fjernet. Dette utgjør om lag 2000 uføretrygdde i perioden.

Kilde: Nav

Utviklingen i 2020 var spesiell. Da kom G-reguleringen av ytelsen først i desember måned, mot normalt i mai. Årsaken til dette var koronapandemien. Vi har rettet uførevedtak og tilbakeført vedtak med utbetaling til å gjelde for perioden mai-

september 2020. Dette har medført at antallet uføretrygdede er endret noe for perioden mai-august. Rekjøringen har også påvirket tilgangen for månedene mai-august, samt avgangen for månedene juni-august.

Vedlegg 2: Metode og data

Aldersstandardisering

Formelen for den direkte metode for aldersstandardisering skal være som følger:

$$a^f = \sum_{i=18i=66} \left(\frac{up_i^f}{bef_i^f} \right) * \frac{bef_i^L}{bef_{18-66}^L}$$

der

af – aldersstandardisert uførerate for fylke f

upfi – antall uføretrygdde i fylke f med alder i

beffi – antall personer i fylke f med alder i

befLi – antall personer i totalbefolkningen med alder i (L indikerer hele landet)

befL18-66 – antall personer i totalbefolkningen i alderen 18-66 år

Datagrunnlag uføretrygd – spesielle forhold ved tilgang og avgang

Med innføringen av nytt uføreregelverk i 2015, ble det i større grad lagt til rette for å jobbe ved siden av uføretrygden. Arbeidstilknytning og inntekt påvirker forholdet mellom tilgang og avgang ved at de uføre kan gå inn og ut av uførebeholdningen. I den offisielle uførestatistikken teller vi kun uføre som har en ytelse, det vil si en løpende utbetaling fra Nav. Regelverket sier at uføretrygd ikke skal utbetales hvis den pensjonsgivende inntekten utgjør mer enn 80 prosent av inntekt før uførhet. Den uføretrygdde beholder likevel retten til uføretrygd med opprinnelig uføregrad i inntil fem år (hvilende rett), og perioden kan forlenges i ytterligere fem år. Siden uføretrygd beregnes som en «årsytelse», vil en stor del av de uføretrygdde som går ut av ordningen mot slutten av kalenderåret, komme inn igjen i uførebeholdningen de påfølgende månedene året etter. Dette antar vi skjer hvert år framover. Tall over pensjonsgivende inntekt for skatteåret 2016 viser at det er om lag 34,5 prosent av de uføretrygdde som hadde inntekt.

Aa-registeret og datakvalitet

1. januar 2015 ble a-melding innført. All rapportering om inntekt, arbeidsforhold og skattetrekk ble samlet i en elektronisk melding. Innføringen skapte et brudd i tidsserien ved at innføringen av a-melding påvirket antall innrapporterte arbeidsforhold fra og med oktober/november 2014 (jf. Figur 14). Det er derfor vanskelig å tolke endringen i andelen uføre i jobb før og etter innføringen av a-melding. Vi ser også droppet i andelen uføre i jobb fra november til mars 2015. Nærmere analyser viser at Aa-registeret (Arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret) ikke fanget opp alle arbeidsforhold for disse månedene, som følge av forhold rundt datauttrekket i forbindelse med skuddårsmåned februar 2016. Fallet i antall arbeidsforhold kan tolkes som et brudd i tidsserien.

Vi har observert en kraftig nedgang i andelen uføretrygdde registrert med et arbeidsforhold fra november til mars i 2015. Dette skyldes i all hovedsak feil i registerdannelsen av Aa-registeret for februar og mars 2016.

Vi har analysert datakvaliteten i Aa-registeret og sett nærmere på andelen uføretrygdde registret med et arbeidsforhold. For å sjekke dette har vi gjort en kjøring hvor vi har brukt nevnerfilen for sykefravær, som er basert på Aa-registeret påkoblet opplysninger om inntekt. Ved å benytte nevnerfilen som datagrunnlag, viser det seg at det ikke var noen nedgang i andelen i jobb, men tvert imot en liten oppgang i mars 2015.

Etter å ha analysert Aa-registeruttrekkene, så finner vi at det må ha skjedd en feil i forbindelse med februaruttrekket (skuddår) (filene for 201602 og 201603), det vil si at det ble kjørt i begynnelsen av mars istedenfor i slutten av februar (som er det vanlige).

Vår konklusjon er at dette forholdet har påvirket både februar- og marsuttrekket, og er nok forklaringen på droppen i andelen i jobb.

Det er slik at Aa-registeruttrekkene ikke vil stemme perfekt med virkeligheten av registrering av arbeidsforhold. Dette har å gjøre med at det for enkelte arbeidsforhold er det noen problemer med riktige registreringer både av inn- og utmeldinger, samt antall avtalte timer pr uke. I våre analyser av overgang til arbeid setter vi blant annet krav om at timeantallet skal være minimum 4. Vår vurdering er likevel at kvaliteten på vårt Aa-register er god, bortsett fra uttrekkene for februar og mars 2016 og dette uttrekket bør forstås som et brudd i tidsserien.

Det er dessverre ikke mulig å få kjørt Aa-filene på nytt.

Datagrunnlag overgangsstatistikk

Overgangsdefinisjonen – tilgang

Statusvariabelen (registerstatus) er laget ut fra den status personen har i registrene to måneder før tilgangsdatoen for uføretrygd.

For sykepenges er overgangen definert som «fra sykepenges» inntil et halvt år før tilgangstidspunktet.

I tidligere utgaver av dette notatet har man brukt en litt annen operasjonalisering for denne tabellen, nemlig siste gjeldende registerstatus innenfor det siste året før uføretrygd.

Overgangsdefinisjonen – avgang

Antall uføretrygdde som sluttet å motta en ytelse (avgang) en gitt måned. Vi måler statusen to måneder etter avgangstidspunktet.

Arbeidsavklaringspenger

Datagrunnlaget for arbeidsavklaringspenger er over personer som mottar ytelsen. Statistikken teller alle som i løpet av måneden har mottatt en utbetaling av arbeidsavklaringspenger. Beholdningen telles opp på en gitt dato nær slutten av hver måned.

Referanser

Alne, Ragnar Hjellset (2018): «Uføretrygd og arbeid: Jobber de uføre mer etter reformen i 2015?» i Arbeid og Velferd. Nr. 3-2018.

Brage, Søren og Thune, Ola (2015): «Ung uførhet og psykisk sykdom», i Arbeid og Velferd. Nr. 1-2015.

Bragstad, Torunn og Lande, Sigrid (2023): «Sterk uførevekst blant unge skyldes reglene for AAP». KAI-kronikken. OsloMet.

Bragstad, Torunn (2018): «Vekst i uføretrygding blant unge», i Arbeid og velferd. Nr. 2-2018.

Bragstad, Torunn og Hauge, Linda (2007): «Geografiske variasjoner i uførepensjon» i Arbeid og Velferd. Nr. 2-2007.

Bragstad, Torunn og Hauge, Linda (2008): Geografisk variasjon i uførepensjonering 1997-2004. NAV-rapport nr. 4-2008.

Bråthen, Magne og Nielsen, Roy A. (2016): Uførereformen. Konsekvenser for yrkesaktiviteten. Fafo-rapport 2016:27.

Ellingsen, Jostein (2022): «Utviklingen i uførediagnoser per 30. juni 2017», Statistikknotat. NAV.

Grønlien, Eirik (2022): «Utviklingen i mottakere av arbeidsavklaringspenger og personer med nedsatt arbeidsevne per 31. desember 2022», Statistikknotat. NAV.

Haga, Oddbjørn og Lien, Ole Christian (2017): «Utviklinga i pensjonering og sysselsetjing blant seniorar» i Arbeid og velferd. Nr. 2-2017.

Haugli Bråten, Ragnhild og Sten-Gahmberg, Susanna (2022): «Unge uføre og veien til uføretrygd» i Søkelys på arbeidslivet nr. 1-2022.

Jacobsen, Ove (2018): AFP i privat sektor – endringer i mottak arbeidsavklaringspenger og uføretrygd» i Arbeid og velferd. Nr. 1-2018.

Jacobsen, Ove (2014): «Pensjonsreformen: Hvilken innvirkning har den hatt på bruken av helserelaterte ytelser?» i Arbeid og velferd. Nr. 3-2014.

Kalstø, Åshild Male og Danielsen, Mia (2022): «Store fylkesforskjeller i unge uføre», i Arbeid og velferd. Nr. 3-2022.

Kalstø, Åshild Male og Kann, Inger Cathrine (2018): «Færre på helserelaterte ytelser – friskere befolkning?», i Arbeid og velferd. Nr. 4-2018.

Kann, Inger Cathrine og Kristoffersen, Per (2014): «Arbeidsavklaringspenger – Et venterom for uførepensjon», i Arbeid og Velferd. Nr. 2-2014.

Kann, Inger Cathrine og Kristoffersen, Per (2013): «Arbeidsavklaringspenger-gjennomstrømming og avgang fra ordningen», i Arbeid og Velferd. Nr. 1-2013.

Lande, Sigrid (2014): «Arbeidsavklaringspenger - Mottakere overført fra tidligere ordninger», i Arbeid og velferd nr. 2-2014.

Sørbø, Johannes og Ytteborg, Helene (2015): «Arbeidsavklaringspenger: Hva har skjedd med de som har passert fire år?», i Arbeid og velferd nr.3-2015